

Štórski

ŽELEZAR

15. junij 1964
Št. 6 Leto IV

IZVRŠITEV LETNEGA PROIZVODNEGA PLANA
ZA MAJ 1964

Elektroplavž	10,8 %
Jeklarna	38,1 %
Valjarna	41,6 %
Siva livarna	48,2 %
Livarna valjev	44,8 %
Obdelovalnica valjev	40,3 %
Samotna	43,6 %

SKUPAJ PODJETJE (brez gredic) 32,6 %

ŠTORSKI ŽELEZAR, Glasilo delovnega kolektiva Železarne Štore — Izhaja vsak mesec — Odgovorni urednik Stane Ocvirk — Uredniški odbor: Janez Barborič, Dušan Burnik, Friderik Jernejšek, Anton Mackošek, Rajko Markovič, Stane Ocvirk, Stane Sotler, Niko Zakonjšek in Ivan Zmahar — Tiska CP »Celjski tisk« Celje

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE ŠTÓRE

4. JULIJ- DAN BORCEV

V dneh, ko je okupator izvajal na zasedenem ozemlju Jugoslavije svojo strahovladu in pričel uvajati »novi red«, je že videl, da to delo ne bo tako lahko, kakor si je zamišljal. Po vseh pokrajinah naše zasedene dežele so se vrstili oboroženi napadi na okupatorjeve vojake, policaje in njihove pomočnike, domače izdajalce. Da bi temu razpoložljivi upornega ljudstva dali pravilen poudarek in pravilno usmeritev, so se 4. julija 1941 sestali v hiši Vladislava Ribnikarja člani politbiroja Centralnega komiteja Komunistične partije Jugoslavije — na sestanku jih je sklical sekretar CK KPJ tovariš Tito — in po celodnevem posvetu sklenili, naj oboroženi napadi prerastejo v vseljidski odpor proti okupatorju. Udarne skupine naj se preimenujejo v partizanske odrede, ki naj napadajo železniške proge, mostove in tovarne. Uničujejo naj vse, kar služi sovražniku, zlasti pa njegovo živo silo. Zelo pomemben je bil tudi sklep, naj dobe borci ime partizani, njihov znak naj bo peterokraka rdeča zvezda. Odredi naj imajo komandante in politične komisarje. Vodstvo vstaje je: Glavni štab narodnoosvobodilnih odredov Jugoslavije, ki ga vodi tovariš Tito.

Ti zgodovinski sklepi so bili podlaga za smotrno, dobro organizirano borbena pot iz strašnega položaja, v kakršnem so se znašli narodi Jugoslavije po aprilski izdaji in okupaciji. Zavojevalci so kmalu spoznali, da v balkanski deželi ne bodo imeli zaželenega miru in zatišja, da naši narodi v urah najtežjih preizkušenj niso izgubili vere vase, v svoje moči, v svobodo, čeprav so morali ti potlačeni narodi računati na najtežje čase, ko bodo motorizirane hordave zavojevalcev začele izvajati represalije proti upornemu ljudstvu. Volkovi v človeški podobi so hoteli daviti, odžejati se s krvjo neubogljivih pastirjev, uklepati roke in teptati duha v jeklene spone svojega srednjeveškega mračnjastva in nasilja. Toda vse še tako zverinske metode strahovanja in iztrebljanja niso zalegle, upor se je širil iz meseca v mesec, upor so vodili preizkušeni borci in drzni organizatorji, sposobni in dosledno vdani stvari revolucije. Ves svet je strmel nad junaštvi jugoslovanskih upornikov, ki so neustrašeno hodili po poti krvavih bojev in zmagoslavskih bitk, po poti skupnih herojskih dejanj za rešitev življenja na smrt obsojenega ljudstva in za rešitev naše lepe domovine. V spomin na zgodovinski dan, praznujejo narodi Jugoslavije 4. JULIJ kot DAN BORCA. Tudi letos ga praznujemo v bitkah za boljše gospodarske uspehe, v bitkah za ekonomičnost, rentabilnost in višjo produktivnost, v bitkah za nove gospodarske zmage.

Predkongresna konferenca organizacije ZK

V mesecu maju je bila predkongresna konferenca organizacije Zveze komunistov našega podjetja, na kateri so komunisti razpravljali o svoji dejavnosti pred 8. kongresom ZKJ.

V referatu, ki ga je prebral sekretar tovarniškega komiteja, je med drugim rečeno:

VI. plenum CK ZKJ je sprejel osnovne smernice za predkongresno aktivnost Zveze komunistov Jugoslavije. Namen tega dokumenta je, sprožiti med članstvom in organizacijami ZK, pa tudi med drugimi družbenopolitičnimi organizacijami in delovnimi ljudmi nasploh, vsestransko razpravo in analizo perečih družbenih problemov in vloge zveze komunistov v dosedanem obdobju. Takšna dejavnost naj bi omogočila, da se bo čimveč članov ZK in drugih delovnih ljudi vključilo v neposredne priprave za VIII. kongres.

Tudi naša organizacija se mora vključiti v to aktivnost. Na današnji konferenci moramo kritično pregledati naše delo, izluščiti tisto, kar je slabo, poudariti kar je dobrega, da bomo lahko v bodoče še bolj aktivno posegali v celotno dogajanje v podjetju in izven njega. Zavedati se moramo, da se vodilna vloga zveze komunistov odraža v tem, da komunisti skupaj z delovnimi ljudmi oblikujejo splošno politiko, izločujejo kar je slabega in zastarelega od tistega, kar je napredno in koristno. Nujno je, da stalno spremljamo vse tiste pojave, ki lahko povzročajo slabosti in zavirajo naš nadaljnji naprednejši razvoj.

V referatu je bilo nadalje navedeno nekaj slabosti, s katerimi se bori organizacija. Nakazani so bili negativni pojavi pri posameznikih ter odnos organizacije in posameznikov do kritike.

Referat je zajel tudi rezultate gospodarskega poslovanja podjetja v I. tromesečju letošnjega leta. Nakazane so bile težave s katerimi se je moral boriti kolektiv, posebno v začetku letošnjega leta. Dalje je bila podana analiza o delitvi dohodka in problematika o osebnih dohodkih.

O delu samoupravnih organov je bilo uvodoma rečeno: Res je, da je stopnja razvitosti, intenzivnost dela in moč samoupravnih

organov odvisna od mnogih zunanjih, za nas torej objektivnih faktorjev, na katere nimamo neposrednega vpliva, kot so delitev dohodka, plafonirane cene, stopnja amortizacije in drugi instrumenti, smo pa dolžni, da se spoprime s tistimi notranjimi težavami, katerih rešitev je v naših rokah in močeh.

Nedvomno je, da zunanji faktorji pogojujejo razvoj in vsebino dela samoupravnih organov, je pa na drugi strani tudi vrsta subjektivnih pojavov, ki razvoj in uveljavljanje samoupravnega mehanizma še zavirajo. Kako in na kakšen način bomo te subjektivne vplive odpravljali, je sedaj naša naloga. Večji del referata je bil posvečen delu samoupravnih organov in to predvsem analizi vzrokov za njihovo aktivnost oziroma neaktivnost. Poudarjeno je

bilo, da je potrebna intenzivnejša rotacija kadrov v samoupravnih organih, kar je določeno z določili nove Ustave. Govora je bilo tudi o efektivnosti na delavskem svetu, analizirani vzroki zakaj nekateri člani samoupravnih organov sploh ne ali pa zelo redko razpravljajo.

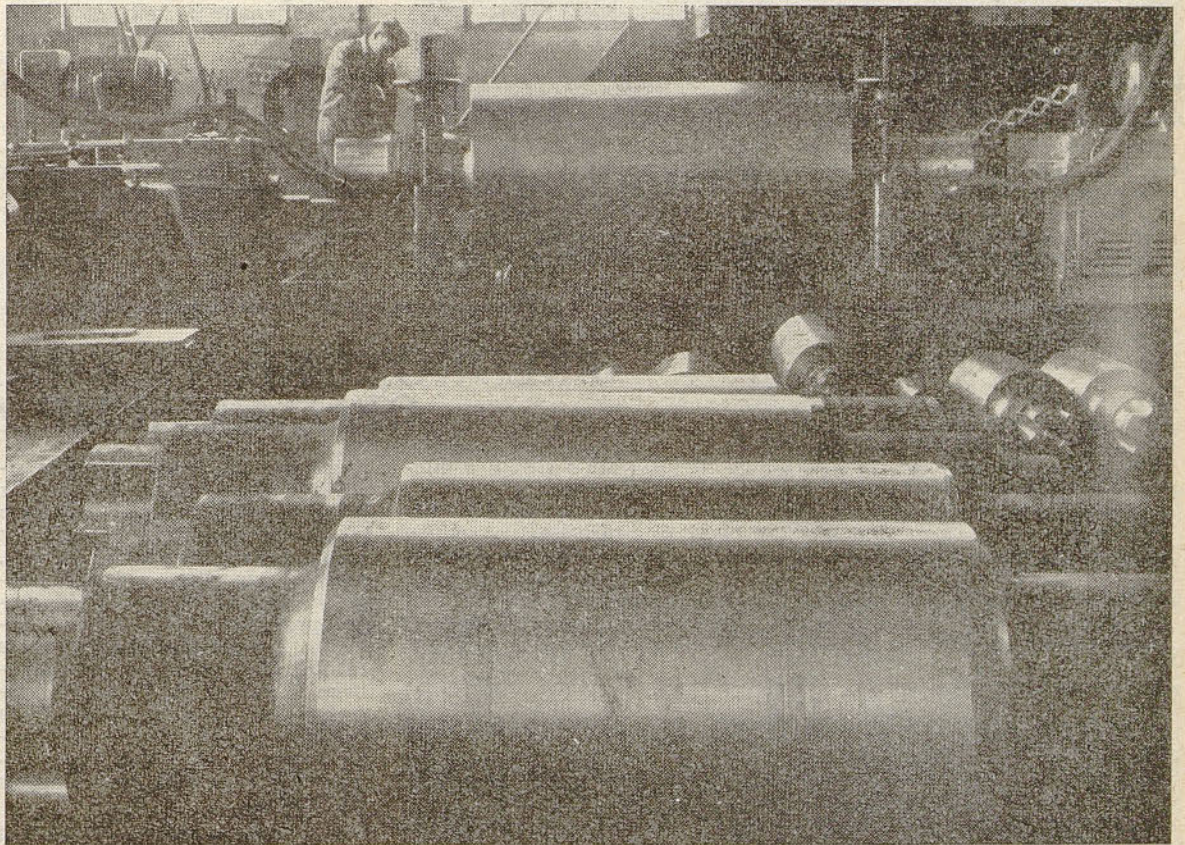
Poudarjena je bila tudi vloga dobre informiranosti kolektiva. Do nekaterih dogodkov in pojavov verjetno ne bi prišlo, če bi bili člani kolektiva bolj obveščeni in seznanjeni s težavami, ki se vsakodnevno pojavljajo v proizvodnji. V tem pogledu bo treba storiti še dosti več, predvsem s seznanjanjem potom osebnih kontaktov.

Nadalje je bil del referata posvečen delu osnovnih organizacij ZK in delu komunistov kot posameznikov. V zvezi s tem je bilo

nakazano tudi vprašanje ideološkega izobraževanja.

Kot že na letni konferenci je bilo tudi tokrat govora o delu mladinske organizacije, ki ne more in ne more poživeti svojega dela. Ob koncu pa je bilo poudarjeno, da moramo delo, vlogo komunistov, njihove pravice in odnose v zvezi komunistov zastaviti še v večji meri tako, da bo prišla do polnega izraza v javnosti in ustvarjalne pobjude vsakogar. Komunisti živimo in delujemo med ljudmi, zato moramo imeti posluš za vse, kar delovni ljudje hočejo in potrebujejo, sprejemajo ali odklanjajo. Znotraj naše organizacije moramo vzpostaviti take odnose, ki bodo zagotavljali svobodno izražanje, iskrenost in neposrednost. Tako bodo ustvarjeni resnični pogoji za plodnejšo vsestransko dejavnost.

(Nadaljevanje na 2. strani)

S 33. zasedanja delavskega sveta podjetja

Delavski svet podjetja je na svojem 33. rednem zasedanju, ki je bilo 13. maja, sprejel nekaj zelo važnih sklepov, ki naj regulirajo nekatera finančna vprašanja. Tako je sprejel sklep, da se preuredi kredit občasnih obratnih sredstev, ki je bil najet leta 1961 v znesku 598 milijonov dinarjev v kredit trajnih obratnih sredstev pod pogoji, ki jih določa in daje banka. S tem v zvezi je še naročil, da vodstvo podjetja pregleda in uredi v banko vse, da bi bilo to za podjetje ugodno.

Na tem zasedanju je delavski svet na predlog komisije za kadre

in štipendije sprejel sklep, da se naj osebni dohodek izplačuje iz sklada za kadre vsem, ki se izobražujejo za poklic livarja in strugarja valjev do konca leta 1964 po višini analitične ocenitve delovnega mesta, na katerem so delali predno so šli v šolo za odrasle. S tem sklepom je delavski svet podjetja omogočil učencem šole iste osebne dohodke kot na delovnem mestu, z željo, da bi bilo strokovno napredovanje teh ljudi čim boljše.

Dalje je delavski svet na tem zasedanju sprejel predlog pravilnika za glasilo Železarne Štore

»Štórski železar«. S tem pravilnikom je DS dokončno uzakonil izhajanje, finansiranje in vlogo glasila »Štórski železar«. Pravilnik med drugim regulira tudi izhajanje strokovne priloge, ki bo občasno izhajala in katero bo urejeval posebni uredniški odbor.

Delavski svet je na tem zasedanju revidiral pravilnik o povračilu prevoznih stroškov za prihod in odhod z dela tako, da je spremenil oziroma dopolnil 8. člen, tako da tisti, ki se vozijo na relacijah, kjer je možen prevoz z avtobusom ali vlakom, koristijo lahko avtobus, vendar se povračilo stro-

škov za prevoz obračunava kot da koristijo vlak. S to spremembo pravilnika je omogočena izbira prevoznega sredstva posebno za tiste iz Sentjurja in Grobelnega.

Na tem zasedanju je delavski svet odobril nekaj službenih potovanj v Poljsko, Švico, Švedsko, Italijo in Nemčijo. Vsa potovanja so v zvezi z rekonstrukcijo tovarne. Potovanje v Poljsko je zaradi dobave nove valjarne, medtem ko so ostala potovanja potrebna zaradi jeklarne oziroma elektroobločne peči.

Na koncu zasedanja je delavski svet razpisal volitve v organe samoupravljanja in določil ključ po katerem bodo obrati zastopani v novem DS. Imenoval je centralno volilno komisijo in komisijo za sestavo volilnih imenikov. Nov delavski svet bo imel 65 članov.

Odgovorne naloge pri reševanju aktualnih problemov

Poseben pečat letošnjemu praznovanju Dneva mladosti in rojstnega dne maršala Tita je dala še delovna konferenca sindikalne podružnice. Na dnevnem redu je bil referat predsednika podružnice, tovariša Ivana Stefančiča: Aktualni problemi in naloge sindikalne organizacije ter diskusija k temu referatu.

Ni naključje, da je omenjeni referat preveval duh smernic VI. plenuma CK ZKJ in V. kongresa Zveze sindikatov Jugoslavije. Dosedanje prizadevanje sindikalne organizacije je bilo namreč usmerjeno na urejanje širokih družbeno-ekonomskih vprašanj, katerih rešitve bi naj zagotovile hitrejši družbeni napredek. Po kongresu Zveze sindikatov pa stopamo v obdobje, ko moramo razen tega temeljiteje razpravljati o standardu delovnih ljudi, o nadaljnji krepitvi samoupravljanja, o delitvi po delu ter o vseh tistih problemih, ki so zvezani z napredkom. Sindikalne organizacije se bodo morale odslej vse bolj zanimati za napredek gospodarstva, s čimer bodo zagotovile osnovo za višji in naše ljudi primernejši standard. V teh prizadevanjih pa bomo morali še posebej zavzeti stališče do razvijanja neposrednega upravljanja. To more temeljiti na objektivnih možnostih, na načelu skrbnega gospodarjenja in mora imeti najhitrejšo in najučinkovitejšo pot k uresničitvi človekovega hotenja po osvobojenem delu. Seveda pa se za afirmacijo neposrednega upravljanja postavlja pogoj, da mora naš samoupravni sistem sloneti na trdnih materialnih osnovah in na trdnem in izboljšanim materialnem položaju delovnega človeka.

Finančni rezultati in rezultati proizvodnje bi bili nedvomno mnogo boljši, če ne bi bilo v prvem tromesečju težav z energetskimi viri in objekti. Kljub težavam pa beležimo v nekaterih obratih (valjarna, livarna valjev in obdelovalnica orodja) porast produktivnosti po količini in vrednosti. Povprečni osebni dohodki so se v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta povečali za 14 %.

Ko je govoril o delitvi čistega in osebnega dohodka, se je predsednik sindikalne podružnice vprašal, ali je delitev po obstoječem pravilniku za naše enote še stimulatívna. Takoj v nadaljevanju je ugotovil, da delitev dohodka na delovne enote v sistemu nagrajevanja po delu v sedanji fazi ni stimulatívna. Osnovna orientacija delitve bi morala sloneti na formiranju dohodka v enoti, katera pa bi imela do podjetja kot gospodarske organizacije svoje obveznosti. S tem seveda ni rečeno, da je bil s stališča dosedanje prakse obstoječi sistem nagrajevanja slab, vendar kaže praksa na to, da je vseboval nekatere slabosti in pomanjkljivosti, ki preprečujejo nadaljnji kvaliteten razvoj.

V dosednji praksi delovanja delavskega samoupravljanja sta se pri kadrovanju v samoupravne organe pojavili dve težnji. Na eni strani smo hoteli imeti v samoupravnih organih ljudi z izkušnjami in znanjem, na drugi strani pa smo hoteli, da se vsi ali vsaj večina proizvajalcev zvrsti v samoupravnih organih, kar je ena izmed bistvenih zahtev razvitega samoupravljanja. Po V. kongresu Zveze sindikatov bomo morali pogumneje v širino in v samoupravni mehanizem vključevati nove člane kolektiva. Nova ustava in zakon o volitvah v delavske svete sta postavila temeljne rešitve tega problema s tem, da nihče ne more biti dvakrat zaporedoma izvoljen za člana delavskega sveta in ne več kot dvakrat zaporedoma za člana upravnega odbora. Za višjo stopnjo razvitosti in za okrepitev samoupravnega mehanizma pa je pogoj tudi dvig kvalifikacijskega in izobrazbenega nivoja proizvajalcev ter bo sindikalna organizacija tudi tukaj našla široke možnosti za svoje delo.

V nadaljevanju izčrpnega referata je tovariš Stefančič osvetlil nekatere težave, s katerimi se je srečal kolektiv pri dosednji investicijski izgradnji in podrobneje spregovoril o standardu zaposlenih ter s tem v zvezi razpravljal o stanovanjski izgradnji sedaj in v perspektivi. Železarna je v zad-

njih treh letih zgradila 70 stanovanj. Naraščanje stanovanjskega fonda je bilo torej razmeroma počasno in bo potrebno temu vprašanju v bodoče posvečati več pozornosti. Podpreti bo treba individualne gradnje, za katere je med člani kolektiva precejšnje zanimanje.

V diskusiji je najprej spregovoril delegat na minulem kongresu ZKJ in član Centralnega sveta ZSJ Albin Miklavc, ki je poročal o svojih opažanjih in vtisih s kongresa. Ostali diskutantje so se dotaknili nekaterih najbolj perečih problemov iz sindikalnih podružnic enot, fluktuacije delovne sile, družbenega standarda ipd. Kot zadnji se je prigljal k diskusiji še glavni direktor tov. Tugomer Voga, ki je spregovoril o nekaterih važnejših vprašanjih, ki zadevajo podjetje in strnil misli predhodnih diskutantov. Ob koncu izvajanj se je zavzel za objektivno in konstruktivno kritiko in pripomnil, da nekateri posamezniki vse preveč radi nastopajo z močjo kritike, pozabljajo pa na moč dela. Takšni ljudje lahko po njegovem mnenju vplivajo na razvoj socialistične demokracije in proizvodnih sil samo negativno in zaviralno.

Delovna konferenca sindikalne podružnice predstavlja nedvomno največji dogodek v delu sindikalne organizacije, saj podaja obracun za preteklo in nakaže smernice za bodoče delo. Ravno zaradi velike pomembnosti bi neprizadeti opazovalec pričakoval, da bo zanimanje zanjo veliko. Ne bi želel namigovati na kar koli, ne morem pa mimo ugotovitve, da udeležba na letošnji delovni konferenci ni bila najboljše. Razen tega pa je razumljivo, zakaj se k diskusiji niso prigljal delegatje obratov, ki so sicer znani po tem, da se pri svojem delu srečujejo z mnogimi problemi in bi ne bilo napak, če bi se o teh problemih razpravljalo na forumu kot je delovna konferenca sindikalne podružnice. Ko zaključujem poročilo o delu konference, bi želel poudariti, da sta omenjeni pomanjkljivosti sicer zapustili senco, nista pa zmanjšali pomena omenjene konference.

L. Vrečko

IZ EKONOMSKIH ENOT

Obratni delavski sveti v ekonomskih enotah so zadnje dni maja posvetili večino svojih zasedanj pripravam za volitve novih obratnih delavskih svetov. S tem v zvezi so pregledali svoje delo za dvoletno obdobje in analizirali uspehe svojega vpliva na uspehe ekonomskih enot. Mimo tega pa so obratni delavski sveti imeli mnogo dela z uveljavitvijo nove analitične ocenitve delovnih mest.

VALJARNA

V obratu valjarne je obratni delavski svet na svoji 28. redni seji, ki je bila 13. maja obravnaval proizvodnjo za mesec april. Ugotovil je, da proizvodnja zelo dobro teče in da znaša presežek plana

za prve štiri mesece 370 ton. Ko je analiziral proizvodne uspehe za april je pregledal tudi vse, kar je tako ali drugače vplivalo na proizvodnjo. Izpleni so pod normativom, enako velja to za elektroenergijo. Pregledali so kako poteka izvoz, odprema gotovih izdelkov, kakšne so zaloge ingotov, kako je z njihovo nabavo in drugo. Takšna analiza je potrebna, da je mogoče pravočasno ukrepati, da bi proizvodnja dobro tekla. Na tej seji so razpravljali o HTV vprašanjih v obratu in analizirali obratne nezgode za april, ko je bilo 6 obratnih nezgod. Po tej razpravi so sprejeli nekaj sklepov,

ki naj zagotovijo večjo varnost pri delu. Na naslednjem razširjenem zasedanju, ki je bilo 27. maja, pa je obratni delavski svet razpravljajal o pripravah na volitve v organe upravljanja.

LIVARNA VALJEV

V livarni valjev je obratni delavski svet na svoji 21. redni seji 30. aprila sprejel operativni plan za mesec maj in sprejel razporeditev članov kolektiva livarne valjev na delovna mesta po novi analitični ocenitvi delovnih mest.

LIVARNA SIVE LITINE

Obratni delavski svet obrata livarne sive litine se je sestel 22. maja na svojo 31. redno sejo, kjer

je sprejel operativni plan za mesec junij. Na tem zasedanju so člani poslušali poročilo predsednika o delu obratnega delavskega sveta in o poslovanju ekonomske enote. Poročilo je nadvse zanimivo, saj obravnava vse dogodke v obratu, produktivnost, kvaliteto proizvodnje, organizacijo poslovanja in drugo. Obratni delavski svet je poročilo odobril in imenoval dve volilni komisiji za izvedbo volitev v organe upravljanja. Na koncu je poročal tudi tovariš Spolenak Franc o vtisih s potovanja po Zahodni Nemčiji, kjer sta si s tovarišem Turnškom ogledala nekaj livarn.

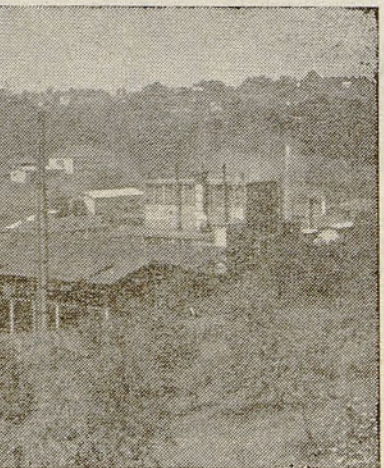
(Nadaljevanje s 1. strani)

K razpravi se je prvi prijavil Franc Ocvirk iz valjarne, ki je nanašal nekaj karakterističnih problemov iz obrata valjarne. Govoril je o osebnih dohodkih v tem obratu, o obveščanju, predvsem o tem, da moramo najti takšne oblike, s katerimi bo lahko kolektiv hitro in točno seznanjen. Problem tega obrata je tudi fluktuacija delovne sile. Kot vzrok za to navaja predvsem osebne dohodke in pa po-

tični ocenitvi ter o stanju v mladinski organizaciji.

Ivan Udovič iz šamotne je razpravljajal o proizvodnji v svojem obratu, o delu osnovne organizacije, kadrovskih problemih ter o aktivnosti komunistov.

Aleksander Krajnc je nakazal problematiko notranjega transpor-

goje dela v primerjavi z drugimi industrijami. Na koncu je poudaril še to, da je naš izobraževalni center pred veliko in odgovorno nalogo, ker bo moral glede na začeto rekonstrukcijo pričeti tudi z izobraževanjem kadrov za novo rekonstruirano podjetje.

Tov. Jože Kragelj iz mehanične delavnice je govoril o novi anali-

ta v podjetju ter analizira težave, ki v tem nastopajo.

Franulič Anton iz jeklarne je govoril o delu komunistov v tem obratu, o težavah s katerimi se bori kolektiv tega obrata ter poudaril pomembnost rekonstrukcije.

Petrinja Peter iz kadrovskega sektorja je v svoji diskusiji načel

PREDKONGRESNA KONFERENCA ORGANIZACIJE ZK

vprašanje fluktuacije delovne sile ter med drugim navedel da pretežni del delavcev, ki odhajajo iz našega podjetja navaja kot vzrok težke pogoje dela pri nas, možnost zaposlitve v drugih podjetjih, kjer za manjši fizični napor prejema večje osebne dohodke. Z novo analitično oceno je bil del teh problemov tudi reguliran. Poudaril je, da bi bilo potrebno, da bi obrati poiskali še rezerve s tem, da se strokovno dvignejo, da se izboljšajo pogoji dela in s tem vsaj zmanjša fluktuacija.

Tov. Danijel Mahne je govoril o oblikah dela organizacije zveze komunistov, o odnosu komunistov do obravnavanja problemov in o delu komunistov v samoupravnih organih. Kot posebno vprašanje je nakazal problem stanovanj.

Tov. Ratomir Kljaković je govoril o obremenitvah, ki jih imajo člani kolektiva na svojih osebnih dohodkih. To so predvsem odplačila kreditov in drugi odtegljaji.

Burnik ing. Dušan je razpravljajal o rekonstrukciji našega podjetja. Nakazal je stanje v katerem se posamezna dela nahajajo.

Tovariš Ivan Stefančič je poudaril pomen pravilne izbire kandidatov v organe upravljanja ter načel tudi problem gradnje stanovanj.

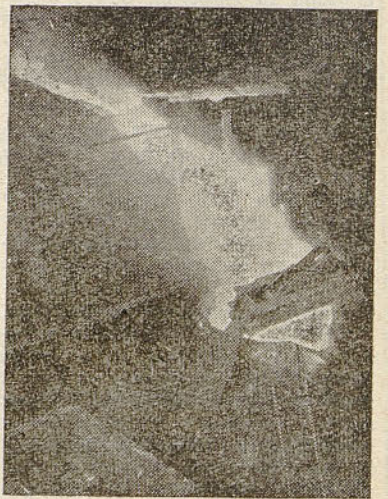
Tov. Tugomer Voga, glavni direktor je govoril o tem, kako se je kolektiv boril s težavami ter da

smo kljub težavam le dosegli določene rezultate pri delu. Govoril je tudi o stanju informiranosti kolektiva in stimulaciji delavcev. V zvezi z notranjimi rezervami je poudaril, da je lansko leto odpadlo 14 odstotkov vseh zaposlenih na dopuste, bolezni itd. proizvodnja pa je bila kljub temu nekoliko višja kot lansko leto. Prekomerno zaposlovanje ljudi samo ogroža našo finančno plat.

Načel je tudi vprašanje investiranja v stare obrate spričo rekonstrukcije, ki jo izvajamo. Potrebno je, da tudi v starih obratih omogočimo znosne delovne pogoje. V zvezi z investicijami pa je dejal, da moramo dopustiti možnost preverjanja upravičenosti in če bomo dokazali, da je naša rekonstrukcija upravičena ni bojzani, da je ne bi izvršili.

Na koncu se je k razpravi prijavil še Stane Divjak, sekretar občinskega komiteja in govoril o pomenu VIII. kongresa ter predkongresne aktivnosti ter med drugim dejal, da bo že prihodnje leto realizirano to, da se lahko delovni organizaciji sprostijo več sredstev za samostojno razpolaganje, komunisti pa naj bodo tisti, ki bodo znali ta sredstva pravilno usmerjati tja, kjer bo od njih največ koristi. Na področju proizvodnje smo dosegli lepe uspehe — v manjši meri pa kot delavec upravlja, še manj pa kot potrošnik občan. Zaradi tega je nujno potrebno, da se ljudje vključujejo v

širši družbeni proces. Ne bi mogli tega očitati vašemu kolektivu, da je bil zaprt sam vase, dokaz temu je tesno sodelovanje s krajev-

no skupnostjo, ki je že dokazala mnogokrat lepe uspehe. Sedaj je na vrsti tudi Statut Krajevne skupnosti, o katerem bo tudi potrebno mnogo razprave pred njegovim sprejemom. Ob zaključku je želel kolektivu, da še nadalje premaguje ovire kot dosedaj in da še širše aktivira ljudi ter jih vključuje v organe upravljanja in tako uspeh ne bo izostal.

Na konferenci so izvolili tudi delegate za občinsko konferenco zveze komunistov. Izvoljeni so bili Franc Ocvirk iz valjarne, Ivan Stefančič iz livarne valjev in Stane Ocvirk iz uprave.

Proizvodnja ter finančni in poslovni rezultati v prvem tromesečju

Podjetje kot celota proizvodnega plana za I. tromesečje 1964 ni izpolnilo. Ta plan je bil v skupnem fizičnem obsegu predviden za 44.425 ton, izvršen pa je bil s 25.283 tonami, kar je 56,91 % tromesečnega plana.

Letni plan je bil dosežen s 14,2 odstotka, dosežki po obratih pa so razvidni iz prikaza:

Enota	Doseženo ton v I. tromesečju	% letnega plana
Aglomeracija	1.030	2,6
Elektroplavž	845	2,0
Jeklarna	8.340	23,2
Valjarna	7.992	25,8
Livarna sive lit.	2.488	20,7
Livarna valjev	1.629	30,9
Obdelov. valjev	911	26,0
Šamotna	2.048	25,6

Dosežena proizvodnja I. tromesečja se v vseh obratih giblje v mejah plana, razen elektroplavža, aglomeracije ter deloma jeklarne in livarne sive litine.

V I. tromesečju je bilo zlasti karakteristično pomanjkanje električne energije kakor tudi drugih energetskih virov. Ta okolnost je na potek proizvodnje vplivala močno negativno.

Kakor je znano, je elektroplavž 8. januarja predvsem zaradi pomanjkanja električne energije prenehal s obratovanjem ter smo morali z njim v remont in rekonstrukcijo. Po dovrstitvi smo bili prepričani, da bo plavž obratoval s povečano kapaciteto in smo tudi pohiteli z montažo novega transformatorja, ki je bil stavljen v pogon 6. in 7. marca. Žal smo morali ugotoviti okvaro, ki pa je nastala po krivdi dobavitelja iz inozemstva.

Zaradi nepričakovane okvare smo podvzeli montažo starega 12.000 KVA transformatorja. Tako je 26. marca bila že proizvodnja, a 13. aprila se je pokvaril tudi stari transformator. Bilo je več variant rešitve situacije na iz-

biro. Odločili smo se za popravilo starega transformatorja pri podjetju »Rade Končar«.

Tudi v letošnjem letu smo, tako kot lani usmerjali prizadevanja h kvalitetnejši proizvodnji v vseh enotah: nikoli doslej še ni bilo odlitega v jeklarni in prevljarne v valjarni toliko vzmetnega in legiranega jekla kot sedaj; livarna valjev in obdelava valjev sta imeli plan povečan od 3500 t na 4500 t obdelanih valjev. Izpad proizvodnje na plavžu ima za podjetje resne posledice: zaradi pomanjkanja grodlja in tekočega železa za jeklarno bo proizvodnja jeklarne in livarne sive litine pod normalo. Pomanjkanje je tudi pri premogu, kar se še bolj čuti zaradi izpada plavžnega plina. Namesto da bi imeli na plavžu robno proizvodnjo smo morali oskrbeti podjetje z belim in sivim grodljem in pojačati dobavo premoga. Ob taki situaciji je bilo tudi predčasno ukiniti proizvodnjo cevi v sivi livarni zaradi povečanja proizvodnje nodularne in strojne litine ter proizvodnje valjev. Zaradi naštetih težav je tudi — v primerjavo s preteklim letom padla produktivnost v istem obdobju. Porast produktivnosti pa ugotavljamo po količini in vrednosti, v valjarni za 2,8 %; v livarni valjev (po količini za 15,6 in po vrednosti za 10,4 %; v obdelovalnici valjev (po količini 3,5 in po vrednosti 5,2 %). Kljub objektivnim težavam smo z reorientacijo v proizvodnji poiskali možnosti realiziranja plana blagovne prodaje, ki je bila dosežena v I. tromesečju z 2.350.000.000 din ali 25 % letnega plana. V primerjavi z enakim razdobjem preteklega leta imamo porast 10 %. K temu je zlasti pripomogel izvoz. Naš izvoz odpade v glavnem na naša vzmetna jekla za DDR, Indijo ter nekaj v Egipt in Romunijo. Do konca leta imamo zagotovljenih z obstoječimi izvoznimi zaključki 1.283.000 dolarjev. Pri realizaciji samo zaključnega izvoza lahko letni plan presežemo za 16 %.

Obračun doseženega dohodka nam ne daje dokončne realne slike; v času ko plavž ni obrato-

val smo morali del stroškov, ki nastopajo kot fiksni (amortizacija, obresti, del režije) pustiti še neobračunano in jih bomo krili šele z normalno proizvodnjo v II. tromesečju oziroma v prvem polletju. Dosežen rezultat dohodka na nedokončno obračunane stroške obratovanja elektroplavža nam prikazuje, da smo letni plan dohodka 2.900.000.000 dosegli v I. tromesečju s 699 milijoni oziroma s 96 % četrtletnega plana. Čisti dohodek, predviden po družbenem planu z 2.465.000.000 smo dosegli v I. tromesečju s 594 milijoni in ravno tako s 96 % tromesečnega plana. Pri tako doseženem čistem dohodku smo namenili za osebne dohodke 412 milijonov din tako, da nam je za bruto sklade ostalo na razpolago 137 milijonov. Pri delitvi čistega dohodka na osebne dohodke in sklade smo dosegli razmerje 71,6 % : 28,4 %. Za izplačilo namenjena masa osebnih dohodkov je v tem razdobju povečana za 18,5 %.

Povprečni osebni dohodki na zaposlenega znašajo 41.130 din skupno z neindividualiziranimi izplačili in brez neindividualiziranih 38.981.000 in so v primerjavi z istim razdobjem lanskega leta povečali za 14 %. Kratka analiza neto osebnih dohodkov konec marca nam pokaže, da imamo le 25 delavcev z dohodki do 25.000 din. Stanje se je popravilo od lanskega leta za 4 % od števila zaposlenih. Znižalo se je tudi število delavcev, ki imajo osebne dohodke med 25.000 in 30.000 in sicer od 24,4 odstotka na 10 odstotkov. Povečalo pa se je število delavcev, katerih osebni dohodki se gibljejo med 30.000 in 40.000 din. Na strukturo bo tudi še vsekakor vplival spremenjeni odnos izboljšanja analitične ocene KV in VK delovnih mest, kar se bo odrazilo v maju.

Letos smo morali izplačevati le akontacije po povprečni vrednosti točke. Vodilo za takšen obračun je bil iz nekaterih razlogov nujen. Razlogi so zlasti: na elektroplavžu, aglomeraciji in jeklarni je pri-

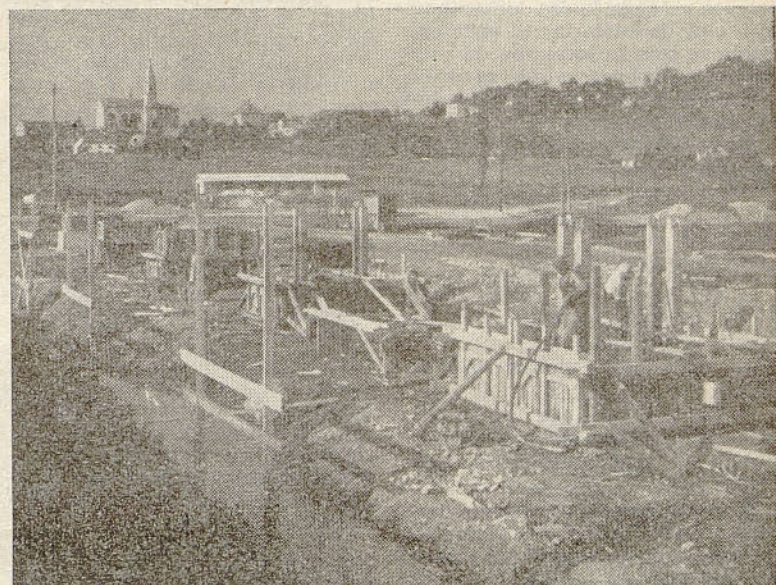
šlo zaradi že znanih vzrokov do ustavitve oziroma zmanjšanja proizvodnje. Zaradi tega je prišlo do nenormalnosti in neprimerljivosti v drugih obratih z ozirom na obstoječe cenike. Zahteva organov samoupravljanja, da se obstoječi ceniki proizvodov in asortacijski faktorji revidirajo in prilagodijo pogojem obratovanja v letu 1964 je nujno narekovala, da se za to razdobje, dokler ne nastopijo normalni pogoji, obračunava v I. polletju akontacija osebnih dohodkov po povprečju.

Sistem individualne delitve osebnih dohodkov na osnovi analitične ocene je pokazal, da moramo pri medsebojnih odnosih zlasti KV in VK delovnih mest menjati razmerje; ti odnosi ponekod doslej niso bili pravilno urejeni. To je potegnilo za sabo nekoliko drugačno delitveno razmerje OD iz skladov ter še bolj narekovalo upravičenost takšnega izplačila osebnih dohodkov. Ko bodo revidirani ceniki ter asortacijski faktorji in ko bodo podani

pogoji normalnega obratovanja ter bo moč postaviti čvrsto osnovo za cenike in spremljanja rezultatov normalnega obratovanja, bomo začeli z mesečnim obračunom rezultatov proizvodnje. Iz dosedanjih podatkov publikacij Združenja črne metalurgije je razvidno, da panogi pri dosedanji delitvi dohodka ostane zelo malo sredstev, ki ne zadoščajo niti za najnujnejšo razširjeno reprodukcijo, kaj šele pri finansiranju soudeležbe pri obširnejših rekonstrukcijah.

Napori Združenja preko vseh včlanjenih podjetij so bili zadnja leta nenehno usmerjeni v to, da se naši panogi izboljša položaj in da se črna metalurgija kot panoga oprosti 15 % rednega prispevka zvezi. To bi vsekakor pomenilo velik prispevek k sami decentralizaciji, ker bi na ta način lahko realneje postavili vse osnove in merila, da delitve dohodka po ekonomskih enotah na sklade in osebne dohodke zaživi v svojem pravem namenu.

Dela na novih objektih

Betoniranje fundamentov za halo livarne nodularne litine

Izvozna dejavnost našega podjetja

Z družbenim planom podjetja je za letošnje leto predviden nadaljnji porast obsega našega izvoza. V primerjavi z realizacijo v preteklem letu, bi naj izvoz v tem letu po predvidevanjih družbenega plana porastel za 10 %. Že pred koncem marca pa smo lahko ugotovili, da bo naš izvoz na podlagi že sklenjenih pogodb in obveznosti do inozemskih partnerjev v tem letu dejansko porastel za 28 %. Takšen razvoj naše izvozne dejavnosti je v skladu s perspektivnim družbenim planom podjetja in dejansko pomeni, da se naše podjetje čedalje aktivneje vključuje v tako imenovano mednarodno gospodarstvo.

Dinamika izvoza v tem letu bi že po kvartalnih operativnih planih naj ne bila povsem enakomerna. Težišče izvoza bi naj bilo na II. kvartalu — na mesecu juniju in na III. kvartalu. Doslej smo takšno dinamiko tudi registrirali. Ob koncu I. kvartala je bil letni izvozni plan izpolnjen z 22,4 %, ob koncu maja pa z 39,3 %. Predvidevamo, da bo izvoz znatno porastel v juniju in bi naj ob koncu I. polletja dosegli že 56 % letnega plana izvoza.

Še vedno je praktično edini izvozni proizvod našega podjetja vzmetno jeklo. Pri pripravljanju vzmetnega jekla za izvoz, še posebej za izvoz v prekomorske dežele, je kolektiv valjarne pohvalno rešil vse tiste probleme, ki so spričo zastarelosti obrata rešljivi brez mehanizacije obrata. Pri tem je treba omeniti predvsem problem zaobljenih robov, graviranja in estetskega pripravljanja materiala za izvoz.

Regionalno smo v letošnjem le-

tu doživeli določen premik našega izvoza. Povsem je odpadla iz vrst naših stalnih in največjih kupcev izven meja, Bolgarija. To sicer ne pomeni, da ne bomo več izvažali vzmetnih jekel v Bolgarijo, je pa izpad po neprekinjeni vrsti let intenzivnega izvoza v to deželo zapazen. Nasprotno pa je izvoz v Nemško demokratično republiko močno porastel in je le-ta z veliko gotovostjo na prvem mestu med inozemskimi kupci naših vzmetnih jekel.

Na drugem mestu po obsegu izvoza vzmetnih jekel je Indija. Tržišče Indije smo pričeli intenzivno obdelovati leta 1962. Vendar smo na to tržišče prodrli šele ob začetku drugega polletja lani. Že po kratkem času izvoza v to deželo smo doživeli presenetljivo afirmacijo našega jekla. Vsekakor ocenjujemo to tržišče kot najbolj perspektivno za naše vzmetno jeklo in perspektivno tudi za naše litoželezne valje.

V letošnjem letu smo tudi prvič dobavili poizkusno pošiljko vzmetnega jekla Izraelu. Tudi to tržišče bi lahko postalo zelo perspektivno, je pa v tehničnem pogledu zelo zahtevno in je vprašanje, če bomo našli kompromisen izhod. Resna zapreka so tudi kapacitete, ki bi jih morali odvojiti za to tržišče, za kar pa pred zaključitvijo rekonstrukcije ni nobenih izgledov.

Z manjšimi pošiljkami držimo tudi kontinuiteto z egiptovskim tržiščem, ki je že tudi vrsto let stalen odjemalec letno za nekaj sto ton naših vzmetnih jekel.

Z naštetimi deželami je krog naših inozemskih odjemalcev vzmetnih jekel zaključen. Potrebe

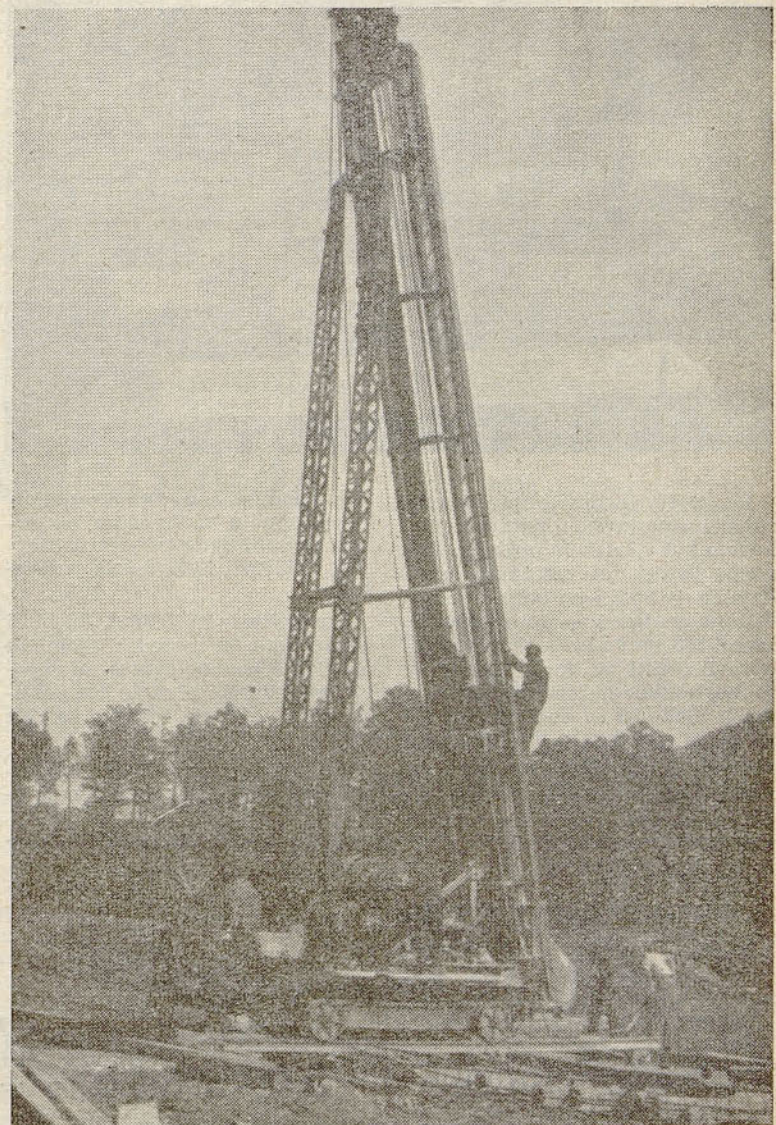
samo naštetih odjemalcev, s katerimi vzdržujemo poslovne stike, so neprimerno večje. Samo Indija bi po realnih ocenah lahko absorbirala najmanj polovico naših sedanjih kapacitet valjarne. Tudi Nemška demokratična republika bi želela večje količine vzmetnih jekel, enako Združena arabska republika (Egipt), da ne govorimo še o nekaterih novih tržiščih na katera bi lahko prodrli. Vsekakor lahko ugotovimo, da je konjunktura zelo ugodna, katere pa zaradi zelo skromnih kapacitet ne moremo v celoti izkoristiti.

Poleg izvoza vzmetnih jekel je še predmet naše izvozne dejavnosti plasman manjše količine valjev za indijsko tržišče. Pri litoželeznih valjih so kapacitete, ki so na razpolago izvoznemu oddelku še bolj skromne, zaradi česar je izvozna dejavnost za plasman valjev usmerjena le na indijsko tržišče. Tudi na področju valjev ne moremo pričakovati za prihodnje leto boljše perspektive za izvoz.

Naš tretji proizvod, ki bi naj bil perspektivno potencialni predmet naše izvozne dejavnosti, so odlitki za strojno in motorno industrijo. Trenutno odlitki še niso na seznamu naših izvoznih proizvodov. Izvoz bo namreč možen šele po izgradnji večjih mehaniziranih kapacitet sive livarne. Kljub temu držimo stike z nekaterimi inozemskimi tržišči, ki bi perspektivno naj bili odjemalci naših livarskih proizvodov.

Občasno izvažamo tudi groverjeve prstane — gotove v kooperaciji z Mikromom, Matulji in žlindro, vendar ta dva proizvoda nimata perspektivnega plana.

Bogomir Arzenšek

Strojno zabijanje pilotov za temelje bodočih objektov v Storah II — Izjava »Jugofund« iz Beograda

Beseda o poklicnih šolah

Pozitivni akti, ukrepi in stališča družbenih, prosvetnih in skupščinskih organov so privedli do zaključka, da tudi izobraževanje tako imenovanih poklicev širokega profila zahteva posebno vrsto strokovno izobraževalnih ustanov: POKLICNE SOLE. Prav gotovo velja to za vzgojo oziroma izobraževanje mladine, ki si hoče pridobiti izobrazbo poklica širokega profila.

Izraz poklicna šola naj bi pomenil posebno vrsto strokovne izobraževalne ustanove, ki naj na družbeno najbolj ekonomičen način izobražuje take poklice, kot so npr. ključavničarji, orodjarji, strugarji, električarji itd.

Na podlagi smernic resolucije Zvezne ljudske skupščine o izobraževanju strokovnih kadrov je bil v Sloveniji izdelan načrt za vsebinsko preobrazbo vajenskih šol s praktičnim poukom v poklicne šole, za katere je republiški svet za strokovno šolstvo izdelal tudi podrobnejši koncept v obliki osnutka minimalnih zahtev in drugih pogojev glede vpisa, vzgojno-izobraževalne vsebine, organizacije vzgojno-izobraževalnega procesa, učnega kadra, učbenikov in skript ter materialnih pogojev. Poklicne šole so torej ena od vrst strokovno-izobraževalnih zavodov v prihodnjem strokovno izobraževalnem sistemu.

Karakteristike bodočih poklicnih šol so naslednje:

— pogoj za vpis v poklicne šole je dovršena osemletka. Tako bodo kadri širokih profilov morali imeti dovršeno osemletko;

— poklicne šole izobražujejo kadre za določen poklic, ne pa stopnjo kvalifikacije;

— v poklicnih šolah se izobražujejo le kadri širokih profilov;

— vse praktično in teoretično izobraževanje se vrši po učnem načrtu in pod strokovnim vodstvom šole.

Ker organizacija praktičnega pouka pripada izključno šolam, to globoko presega v preživeli vajenski sistem.

bile v primerjavi z drugimi šolami manj vredne, kriteriji za sprejemanje in za uspeh v njih do pred kratkim, niso bili enakovredni kriterijem v drugih šolah.

Jedro spremembe izobraževanja za poklice in za odpravo sedanje preživelega vajeniškega sistema je sistem v poklicni šoli. V našem Šolsko industrijsko kovinarskem centru v Štorah, ki združuje (Metalurško industrijsko šolo, Vajensko šolo in Dom učencev) smo že v šolskem letu 1962-63 poleg 5 industrijskih šol kovinarske in metalurške stroke v Sloveniji začeli preizkušati popolnoma nov učni program po pedagoško boljšem postopku, strokovno pa bolj učinkovito kot prej.

Rezultati so vzbudili široko zanimanje tako, da smo v tem šolskem letu prešli s sedmimi razredi I. letnika, tj. 135 učencev (za 12 večjih industrijskih podjetij) na sodobnejši sistem izobraževanja. Tako postopoma uvajamo naš zavod v poklicno šolo. Dosedanja praksa in sodelovanje po smernicah Zavoda SRS za strokovno izobraževanje, zlasti pa sodelovanje z eksperimentalnimi poklicnimi šolami je dokazalo uresničljivost osnovne zamisli poklicnih šol, kar utrjuje pot za preobrazbo industrijskih in drugih šol s praktičnim poukom ter vajenskih šol v poklicne šole, ki spadajo med izobraževalne ustanove II. stopnje.

Torej vajenec ni več vajenec, temveč v našem času učenec. Predlagani ukrepi in dosedanje delo eksperimentalnih šol, pri čemer je tudi naš zavod opravljal pomembno vlogo za realizacijo koncepta bodočega sistema, želimo istega nadaljevati.

Naše delo usmerjamo tudi na povečanje števila novih učencev za potrebe rekonstruirane železarne. Nove učence želimo vključiti, usposobiti in prilagoditi s pridobljenim strokovnim znanjem specifičnim zahtevam delovnih mest po končanem šolanju.

Zato že pri poklicnem usmerjanju vodstvo našega zavoda sode-

na, zato smo pripravljani po svojih močeh sodelovati pri tem. Mlad človek namreč lahko zaživi v poklicni šoli polno življenje, če si je izbral poklic, za katerega ima sposobnosti. Z veseljem in voljo se loti dela ter doseže že v učni dobi lepe uspehe. Mladi ljudje, ki

že vedo nekaj o poklicu, za katerega so se odločili, stopijo v uk s samozavestjo.

S tem prispevkom oziroma informacijo obravnavanega koncepta želimo seznaniti bralce »Zelezarja« v nadi, da bodo podprta prizadevanja za doseg gospodarskih in splošno družbenih ciljev.

Anton Klinar

Otok Vis leta 1944

Pred dvajsetimi leti so fašisti hoteli uničiti vrhovni štab NOV s tovarišem Titom na čelu, zato so organizirali desant na Drvar, ki pa se jim ni posrečil. Po tem desantu se je vrhovni štab odločil, da se preseli na osvobodeno ozemlje, t. j. na otok Vis. Ker so boji zahtevali organizirano, varno in premišljeno komandiranje z dokaj moderno oboroženo vojsko, jim je Vis kot osvobodeno ozemlje nudil vse potrebno. Na tem otoku so se bojevale močne sile dalmatinskih borcev v sestavi XXVI. divizije. Vis je služil iz strateških razlogov kot odskočna deska za nemoteno komandiranje, prevoz hrane in bojne opreme ter za prevoz beguncev in ranjencev v naše bolnice, ki so bile v bližini Barija. Iz italijanskih taborišč in zaporov je prišlo 6 prekomorskih brigad, ki so bile oborožene s sodobnim vojnim orožjem, s tanki, topovi in aviacijo. Boji so divjali po vseh dalmatinskih otokih razen na Visu, katerega sovražnik ni upal napasti. Poleg naših enot so bili na Visu tudi anglo-ameriški borci s svojimi radarji in protiletalskimi topovi. Spominjam se neke noči, ki sem jo preživel v borbi na Šolti. Takrat so Nemci odvrli večje število bomb na sam otok Vis, ki so se pa razbile ob trdem viškem kamenju. Ljudskih žrtev in materialne škode ni bilo.

Mnogi se mogoče vprašajo, zakaj se je vrhovni štab odločil ravno za otok Vis, ki je oddaljen

od obale 72 km. Dobimo naslednji odgovor. Mi smo med vojno imenovali Vis z imenom »Malta«, zaradi njegovih utrd in strateškega pomena. Teško je povedati, kaj vse je ščitilo otok Vis od napadov in invazije. Od zemeljskih in morskimi min, aviacije, tankov in topov raznega kalibra, mornarica in cela XXVI. divizija, vsi ti so varovali trhovni štab in tovariša Tita. V juliju, leta 194 sem prisostvoval veliki proslavi I. dalmatinske proletarske brigade. Na tej proslavi je tov. Tito med svojim daljšim govorom dejal tudi to: »Tujega nočemo, svojega ne damo!« Za mene in za vse, ki so se udeležili proslave, je bil to nepozabni dan, saj smo bili zelo ponosni, da smo v svoji sredini lahko gledali vrhovnega komandanta NOV.

Kakor pred dvajsetimi leti, tako bo letos 4. julija na otoku Visu proslava, na kateri bo odkrita spominska plošča, kjer so vklesane besede iz Titovega govora: »Tuje nočemo, svoje ne damo!«

Na Visu se bodo zbrali vsi stari preživeli borci, s katerimi smo se skupaj borili in si delili dobro in zlo. Z mnogimi se po končani vojni še sploh nisem srečal.

V svojem imenu in v imenu vseh preživelih tovarišev iz naše kolektiva, ki so bili na Visu, sem s tem skromnim prispevkom hotel zopet obuditi spomin na tiste nepozabne dni, ki smo jih doživeli med vojno.

O štipendiranju in štipendistih

Štipendije	Doslej Krediti	Skupaj	Nove štipendije
Srednje šolci			
I. 6.000	3.000	9.000	11.000
II. 7.000	2.800	9.800	12.000
III. 8.000	2.400	10.400	13.000
IV. 9.000	2.700	11.700	14.000
Višje in visokošolci absol.			
I. 7.000	4.900	11.900	15.000
II. 9.000	4.500	13.500	16.000
III. 12.500	2.500	15.000	17.000
IV. 15.000	1.500	16.500	18.000

Diplomantom višjih in visokih šol bi se za stroške pri izdelavi diplomskega dela lahko v bodoče odobrilo 10.000 din, oziroma diplomantom tehniške stroke, ki imajo več stroškov zaradi izdelave risb, 15.000 din enkratno.

Nove štipendije naj bi veljale od 1. maja 1964 dalje. Upravni odbor Zelezarne Ravne je že odobril korigirane štipendije. Tudi upravni odbor našega podjetja je že odobril spremembo pravilnika, ki določa te nove višine štipendij in nov način kreditiranja.

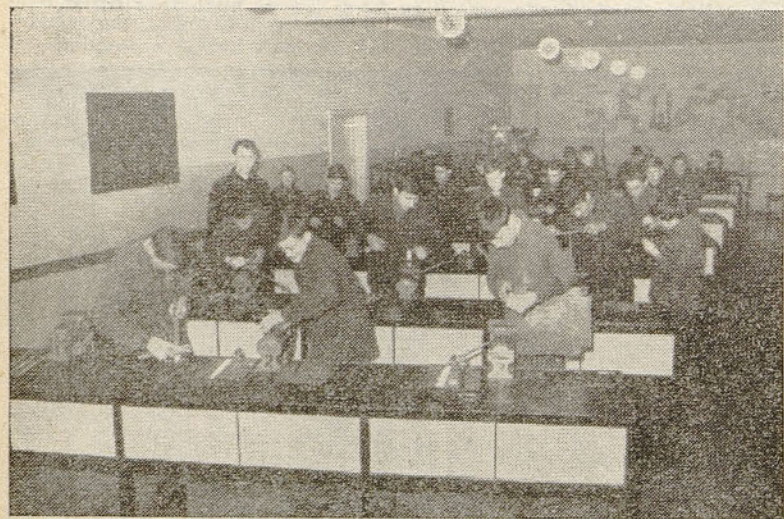
Ko so o povišanju štipendij, ki pa naj bi bile še višje, kot so jih predvidele slovenske železarne, razpravljali pri izvršnem svetu SR Slovenije, je izvršni svet tak predlog zavrnil v ponovno in skrbnejšo proučitev s poučarjem, da je treba višje štipendije dati le najboljšim študentom. Vsi študentje namreč ne vzamejo študija resno, tako je bilo že večkrat ugotovljeno. Kriteriji pri študiju so pa zelo zaostreni, kriteriji za sprejem v naselje za študente so še strožji. Tisti študenti, ki študija ne bodo zmogli, ali pa bodo izgubili status študenta zaradi neresnosti, bodo torej morali opustiti študij in če so bili štipendisti, bodo v načrte podjetij ali ustanov, ki so jih štipendirale, vnesle motnje, sami pa ostali dolžniki dajalcem štipendij.

Naše podjetje štipendira sedaj 53 dijakov in študentov. Čeprav sklepamo s štipendisti pogodbe, ki jih med ostalim vežejo, da se po dokončanem študiju zaposlijo v našem podjetju, pa tega ne vzamejo vsi resno. Nekateri še pred

dokončanjem študija izberejo drugo podjetje, drugi zopet po dokončanem študiju, ko računamo z njimi kot s strokovnimi sodelavci, ki naj bi po krajšem stažiranju zasedli važna delovna mesta. Takšen odnos štipendistov je vse prej kot resen in vnaša občutne motnje v naš plan kadrov.

V zadnjih sedmih letih je od 109 naših štipendistov dokončalo šolanje 92 dijakov in študentov. Od teh štipendistov se je zaposlilo in ostalo v podjetju doslej 61, medtem ko jih je 48 zapustilo podjetje. Pri štipendiranju torej nismo imeli srečne roke. Štipendisti so presedlali v druge stroke, odpovedovali štipendijo, jo vračali in prehajali k drugim podjetjem, nekateri so po končanem študiju vračali štipendijo in se zaposlili v drugih podjetjih, šolanje je opustilo 16 štipendistov. Naj bo že tako ali drugače, naj je krivda v izgubljanju štipendistov na njihovi ali na naši strani, eno je jasno, izguba štipendistov vnaša motnje v planiranje, zlasti ne smemo dovoliti, da nam odhajajo kadri, ki so uspešno dokončali šolanje. Štipendistom moramo posvetiti več pozornosti, zlasti tistim, ki so šolanje dokončali in se že uvajajo v delo v naših obratih ali oddelkih. Brezbrzičnost do novih strokovnih sodelavcev, nepravilen odnos do novincev nam je že doslej škodoval in bi nam znal tudi v bodoče odvzeti marsikaterega novega strokovnega sodelavca. Zato se moramo skrbeti za strokovni

(Nadaljevanje na 5. strani)

Desetletja in desetletja so bili vajenci zapostavljeni tako v človekovem kot v šolskem pogledu. Pogodba je vajenca vezala na delodajalca — bodisi na obrtnika, bodisi na podjetje — in njemu je moral biti na voljo za vsakovrstna opravila, učil pa se je takrat in toliko, kolikor je bila volja gospodarja. Sole, ki so se izoblikovale zanje, so bile sicer napredek v primerjavi s prejšnjim stanjem, ko niti šol ni bilo, toda te šole so

luje v tem smislu, da na osemletkah skupno s kadrovskim sektorjem, pojasnjujemo mladim zahtevnost poklicev, katere šola izobražuje.

Omogočamo in želimo, da bi si učenci zadnjih razredov osemletk ogledali šolske delavnice, se pogovarjali z učenci ki se že uče poklica, da si ogledajo njihove izdelke idr.

Menimo, da je problematika poklicnega usmerjanja zelo pomemb-

Za tiste, ki se ne držijo predpisane varnostne razdalje, bi bil potreben tudi takšen pripomoček.

Zadnjih nekaj let povzročajo požari našemu gospodarstvu vedno večjo škodo, kar opozarja pristojne organe in službe na nujno zaostroitev ukrepov proti povzročiteljem požarov.

V Jugoslaviji se letno registrira ca. 8800 požarov, ki povzročajo preko 3 milijarde dinarjev škode, da ne govorimo o škodi zaradi izpada proizvodnje, da se pri teh požarih smrtno ponesreči ca. 60 oseb, preko 400 pa laže ali teže poškoduje. Ti podatki nas resno opozarjajo, da moramo borbi proti povzročitelju požarov posvečati mnogo več pozornosti.

V našem podjetju beležimo letno okrog 25 manjših, t. j. začetnih požarov, ki sicer na srečo ne povzročajo večje škode. Vendar nas to ne sme varati. Znano je, da vsak mali požar, vsaka iskra, ki pade na lahko vnetljiv predmet, vsak malomarno odvrženi cigaretni ogorek na nepravno mesto lahko povzroči požar, veliko škodo, ki je nemalokrat pogojena z zastojem proizvodnje, vprašanjem zaposlenosti itd. S pravilnim in premišljenim delom s pozornostjo na vsakem koraku in z upoštevanjem vseh požarno-preventivnih navodil lahko to število znižamo na minimum.

Ce analiziramo vzroke za nastanek požarov, vidimo da nastane v državnem merilu:

42,5% vseh požarov zaradi ne previdnosti;

14% zaradi igre otrok z ognjem;

19% zaradi gradbenih napak in nepravilno izvedenih električnih instalacij;

26,5% pa na samovžig, požig, prirodne pojave in ostalo.

Z ozirom na zgoraj navedeno situacijo in kjer je statistično dokazano, da je človek na en ali drug način povzročitelj največjega števila požarov, organizira gasilska zveza Jugoslavije poleg ostalih vzgojno preventivnih ukrepov vsako leto tudi »Teden po-

OB TEDNU POŽARNE VARNOSTI

žarne varnosti« z namenom, da se v tem času sprovede najširša agitacija za borbo proti nastankom požarov. Letošnja manifestacija tega tedna, ki bo v času od 14. do 21. 6. 1964 je organizirana v okviru proslave 100-letnice gasilske organizacije v Jugoslaviji. 17. junija pred 100 leti je bilo v Varaždinu ustanovljeno prvo gasilsko društvo v Jugoslaviji. Potrebo po ustanovitvi takega društva je narekoval katastrofalni požar, ki je takrat do temeljev upepelil mesto Varaždin. Zato bi se naj letos ne samo v tem tednu, temveč skozi vse leto vsi državljani spominjali tega dogodka, ki je postavil temelje humani gasilski organizaciji v naši državi.

Gasilska organizacija Železarne Store je sicer še mlada, ne obstaja niti 20 let, vendar je v času svojega obstoja doprinesla znatni delež pri reševanju proti požarne preventive in represive. Naloga slehernega člana kolektiva vseh organov in strokovnih služb je, da še nadalje in v še večji meri pomagajo tej organizaciji pri izvrševanju zahtevnih nalog predvsem v pogledu požarne preventive. Zal se najdejo še posamezniki, ki jim je to malo mar. Vprašajmo se, koliko članov kolektiva čita in se seznanja s HTV pravilnikom, katerega sestavni del je tudi pravilnik o požarni zaščiti železarne Store, koliko članov kolektiva čita navodila in ostale tehnične članke v našem Železarju, ki opisujejo nevarnosti požarov, eksplozij, zastrupitev itd. Zavedati se moramo in opozarjati drug drugega, da so ta navodila namenjena nam vsem za varnost pri delu, kakor tudi izven dela. V teku tega meseca in skozi vse leto bo naša gasilska

služba organizirala v vseh obratih in oddelkih strokovna predavanja, demonstracije, rokovanja in gašenja z ročnimi gasilnimi aparati, razgovore, razstave itd. z namenom, da bo sleherni član kolektiva temeljito seznanjen z nalogami v primeru potrebe. Izjave posameznikov »Kaj mi je to treba, saj imamo gasilce« so izredno napačne in nepremišljene. V primeru požara so odločujoče prve minute ali morda celo sekunde. V tem času pa gasilcev ni na mestu, da bi pravočasno intervenirali. Do prihoda istih lahko traja nekaj minut, med tem časom se požar lahko razširi in ga je v tem obsegu težje pogasiti. Zato odigrava odločujočo vlogo tisti, ki je najbližji, to je delavec na delovnem mestu. Ročni gasilni aparati, nameščeni na določenih mestih, so namenjeni prav za gašenje začetnih požarov. Ti aparati so zelo enostavni, zelo učinkoviti in jih lahko uporabljaja vsak član kolektiva, ki je imel vsaj malo interesa, da se je upoznal s pravilnim rokovanjem.

Prepričani smo, da bo s tesnim sodelovanjem vseh članov kolektiva uspelo izvesti to manifestacijo jugoslovanskega gasilstva, kar najbolje, saj nam je to garant za uspešno reševanje požarne preventive v naših obratih. Predvsem pričakujemo pomoč od organov upravljanja in sindikalne podružnice, da nas pri izvrševanju naših humanih nalog kakor vedno doslej tudi tokrat vsestransko podprejo. Prav tako vabimo tiste mlajše člane kolektiva, ki imajo veselje do strokovne vzgoje in sodelovanja v gasilski organizaciji, da se vabilu odzovejo in vključijo v naše vrste.

Gasilska služba

Zbor pionirjev na Vrunčevem domu

NAŠI PIONIRJI - GASILCI V MESECU MLADOSTI

Občinska gasilska zveza Celje je plan dela z gasilsko mladino prilagodila programu občinskega komiteja LMS. Med ostalimi točkami je ta plan obsegal občinsko in okrajno tekmovanje gasilskih pionirjev, pohod po poti XIV. divizije, sodelovanje v štafeti mlado-

segli v svoji skupini I. mesta. Dne 17. 5. 1964 je bil organiziran pohod mimo spomenika na Opoki po poti XIV. divizije na Slemene, kjer smo obiskali grobove borcev Kozjanskega odreda in nato dalje na Vrunčev dom na Svetini. Tega pohoda se je poleg pionirjev iz gasilskih društev Ostrožno, Gaberje, Teharje in Prožina udeležilo tudi 22 pionirjev našega društva. Na Vrunčevem domu je bilo organizirano ekipno tekmovanje v streljanju z zračno puško, kjer so bili naši pionirji prvi. Po zaključnem tekmovanju in izdatnem kosilu so posamezne ekipe prejele v spomin na to srečanje športne rekvizite, darila občinskega komiteja ljudske mladine, okrajne in občinske gasilske zveze.

Pred odhodom iz Svetine nam je član ZB — udeleženec pohoda XIV. divizije govoril o nalogah s katerimi je divizija prišla na Stajersko in o težavah ter žrtvah, s katerimi se je premikala skozi te kraje. Vsi udeleženci smo s tega srečanja odnesli najlepše vtise.

24. 5. je bilo v Dobrni okrajno tekmovanje na katerem so naši pionirji zopet dosegli prav dobre rezultate. Tako si starejši pionirji delijo I. in II. mesto s pionirji iz Kozjeja, medtem ko so bili mlajši pionirji četrti. Vsega je tekmovalo 15 desetih starejših in 11 desetih mlajših pionirjev.

Kakor vsako leto so pionirji tudi letos sodelovali pri štafeti mladosti in drugih proslavah krajevnega značaja, kot je priprava kresovanja za 1. maj, krajevni praznik itd.

S tem smatramo, da je sodelovanje naših gasilskih pionirjev pri izvajanju tega programa bilo dokaj uspešno, predvsem s stališča propagande za vključevanje mladine v gasilske vrste. K. S.

Tov. Judež Ivan izroča darilo občinskega komiteja LMS vodniku naših pionirjev

sti itd. Pionirji gasilskega društva Železarne Store so pri izvajanju tega programa aktivno sodelovali in želi lepe uspehe.

Dne 10. 5. 1964 je bilo na Ostrožnem pri Celju občinsko tekmovanje mlajših in starejših pionirjev. Na to tekmovanje je naše društvo poslalo iz vsake skupine po 1 desetino pionirjev, ki so do-

VEDNO PRIPRAVLJENI

Ne bo napačno, če napišemo nekaj besed o vlogi in razvoju civilne zaščite doma in v svetu. Prve organizacije CZ so bile ustanovljene v Nemčiji, Angliji in Franciji že med prvo svetovno vojno. V drugi svetovni vojni se je že bolj razvila in uveljavila. Bila je zelo važen del vojnih naporov vsake države, še posebno pa v porušeni državi na svetu stremijo za tem, da organizirajo in usposobijo čim večje število civilnega prebivalstva v primeru vojne ali nenadnih nesreč. Vsi ljudje, ne glede na spol in starost, ki so vključeni v ekipe civilne zaščite, se tu izpopolnjujejo in dobivajo osnovno strokovno znanje. Če se vprašamo, zakaj je to potrebno, bomo dobili jasnejše pojmovanje, če navedemo dva konkretna primera.

Spomnimo se leta 1945, ko so Amerikanci odvrgli prvo atomsko bombo, bolje rečeno, ko so masovno začeli uničevati Japonsko civilno prebivalstvo. To nam dovolj jasno dokazeta mesti Hirošima in Nagasaki, kjer je umrlo velikanško število prebivalcev, mnogo pa jih je bilo tudi ranjenih, da o materialni škodi ne govorimo. Mnogo ljudi je umrlo šele čez nekaj časa od strahotnih ran, ki jih je zapustilo žarčenje, mnogo pa tudi zato, ker niso bili poučeni o tem, kako naj pomagajo sebi in svojim tovarišem. Tu se jasno vidi, kakšno vlogo bi v teh mestih odigrala civilna zaščita, če bi bila pravilno organizirana.

O ŠTIPENDIRANJU IN ŠTIPENDISTIH

(Nadaljevanje s 4. strani)

kader posvetiti vsi, že v času počitniške prakse, zlasti pa še ob nastopu službe, ob sklenitvi delovnega razmerja, ko se novi strokovni sodelavci uživljajo v nove razmere in v svoje odgovorno delo. Stojimo jim ob strani, dajmo jim čutiti, da smo jim zato pomagali pri študiju, ker so nam strokovni sodelavci potrebni, pomagajmo jim z nasveti pri delu, pri urejevanju stanovanjskega vpra-

Če pa pogledamo z druge strani, ugotovimo, da so bile tudi pri nas nekatere večje nesreče. Tako se je zgodila leta 1958 v rudniku Podvis, leta 1962 v rudniku »Tito« v Banovičih, spomnimo se še poplav v Makedoniji, potresov v Markarski, Skopju, Slavonskem Brodu itd. Te nesreče so terjale mnogo žrtev in materialne škode, posebno še katastrofa v Skopju. V teh primerih se je najbolj izkazala vloga organizirane civilne zaščite s hitrimi intervencijami ponesrečenih ljudi v opustošenih mestih.

Pr reševanju ljudi v teh katastrofah so pripadniki JLA prevzeli najtežji del, pomagale pa so

tudi specialno izurjene ekipe civilne zaščite iz drugih držav, ki so prihiteli na pomoč v hudi katastrofi uničenja Skopja.

V zvezi s tem organizira naša socialistična domovina nemudoma civilno zaščito v vseh mestih in podjetjih. Tako se tudi pri nas v Železarni Store organizirajo in pripravljajo odgovarjajoče ekipe: tehnična, sanitetna, varnostna, gasilska, radiološka biološko-kemična služba. Večje število ljudi bo še letos vključenih v navedene ekipe. Obiskovali bodo tečaje, da si pridobijo potrebno znanje. Poleg tečaja bodo praktične vaje, da bi bile ekipe čim bolj izurjene in izpopolnjene za morebitni nenadni napak iz zraka ali elementarne nezgode.

Več pozornosti pojavom nediscipline

Pred kratkim je Občinska skupščina v Celju med drugim obravnavala tudi poročilo disciplinskega sodišča za leto 1963. S tem v zvezi je sprejela priporočilo in ga poslala vsem samoupravnim organom gospodarskih organizacij.

V priporočilu ugotavljamo, da v marsikateri gospodarski organiza-

šanja, uvajamo jih v naše družbeno in društveno življenje. Le tako se bodo lažje in poprej vživeli v nove razmere in v delo in povečevali svojo storilnost, veselili se bodo svojih uspehov in se navezali na kolektiv. Postali in ostali bodo naši stalni strokovni sodelavci in mogoče tudi aktivni sodelavci v družbenem in društvenem delu, kar bo še v večji meri potrdilo pravilnost naših prizadevanj, da si pridobimo čim več stalnih sodelavcev, soustvarjalcev in upravljalcev.

Uršič Rudi

ciji še ne posvečajo zadostne pozornosti pojavom nediscipline in da vse preveč širokogrudno tolerirajo razna negativna dogajanja. Posledica vsega tega je seveda zviranje boljšega, hitrejšega in bolj rentabilnega poslovanja delovnih organizacij. Med najbolj pogoste kršitve delovne discipline spadajo po ugotovitvah Disciplinskega sodišča v Celju neopravičeni izostanki, uživanje alkohola med delovnim časom, zamujevanje dela, storitve kaznivih dejanj na škodo gospodarskih organizacij ipd.

Zaradi gornjega priporočila občinska skupščina, da bi bilo potrebno pojavom nediscipline posvečati več pozornosti in da bi bilo potrebno podvzeti ukrepe za izboljšanje delovne discipline.

Žal moramo tudi v našem podjetju ugotavljati porast kršitev delovne discipline. V prvem tromesečju leta 1963 smo izrekli 65 disciplinskih kazni, letos pa je to število v enakem razdobju naraslo na 73. Tudi pri nas so na prvem mestu neopravičeni izostanki in

tudi mi imamo mnogo primerov, da se ljudje opijajo med delovnim časom, da se pretepajo, zmerjajo z neprimernimi izrazi ipd. Razen tega pa smo imeli več primerov odrekanja poslušnosti nadrejenim, česar vsaj v svojem dopisu občinska skupščina ne navaja.

Stvari, o katerih pišem, nikakor ne morejo biti v ponos kolektivu kakršen je naš. Z izgovori, da so vzroki pojavom nediscipline med drugim v mentaliteti polproletarskega življa, ki je pri nas v večini, se ne bomo smeli več zadovoljevati. Statistike in analize so pokazale, kako ogromno škodo lahko povzročajo gospodarstvu nedisciplinirani elementi. Zaradi tega je nujno, da se o teh stvareh spregovori javno, saj bi se nekoč tako ali tako moralo. Toda samo govorjenje ne bo dosti pomagalo. Za izboljšanje stanja bo potrebno sodelovanje vseh, najbolj pa kršilcev samih, ki bodo morali na tak ali drugačen način uvideti, da zavisijo uspehi dela in s tem njihov

standard tudi od delovne discipline.

Veliko vlogo pa bodo morali na tem področju odigrati disciplinski organi — od obratovodij do šefov sektorjev, preko obratnih do disciplinske komisije pri delavskem svetu podjetja. Nekateri delovodje, skupinovodje in celo obratovodje pa bodo morali prej ali slej uvideti, da samo z administrativnim reševanjem negativnih pojavov teh stvari v bodoče ne bo mogoče stoočestno reševati. Tu in tam bo potrebno spremeniti zgredena mnenja o odnosu predpostavljene — podrejeni ter spoznati, da se včasih s primernim opozorilom in svojim lastnim vzgledom doseže mnogo več kot s še tako ostro kaznijo.

Odločilno besedo pri tem pa bo morala izreči sindikalna organizacija. Res, da se je tu in tam že razpravljalo o delovni disciplini, vendar so bile te razprave vse preveč osamljene in plitke. Upajmo, da bo v bodoče na sindikalnih sestankih več priložnosti za razprave o delovni disciplini ter da bodo zadevni sklepi pripomogli k skupnemu prizadevanju in da bo večina kolektiva skušala dosegati željen moralni nivo!

Lojze Vrečko

(Nadaljevanje iz 4. štev.)

Kar naprej je kričal. Dejal je, da bodo fantje svoje serenade in žalostinke lahko prepevali po vojni, seveda, če ne bodo prej vsi od lenobe segnili. »Sedaj pa zgrabite puške in torbice z municijo in vežbajte, da vam bo izpadal jezik. Tako se boste sposobni tolči, kadar bo potrebno. Še je vojna, še so Nemci tu. Teh pa ne boste ugonobili z žalostinkami. S kitaro v roki lahko prekleto hitro ponovno padete v nji-

žarnici. To je bilo pravzaprav pritličje spodnje strani graščine, tiste, ki je s ceste ni bilo mogoče videti. V tem prostoru je vladal obupen smrad. Po vsej notranji strani hodnika so ena poleg druge stale enonadstropne vojaške postelje. Ob njih in med njimi so se z nekakšno omotičnemu tavanju podobno hojo premikale človeške postave. Ko so ljudje v prišleku spoznali dežurnega oficirja, so pričeli klicati nekam tja po hodniku. Počasi je prišel

»Tako!« sem si mislil. »Tle tu bi radi potemtakem s stradanjem ter poniževanjem navdušili ljudi za boj.«

Fantje so pripovedovali, kako živijo, kako jim črnici kuhajo in delijo hrano. Povedali so mi tudi, da so črnici postavili Kladnika za našega starešino. Sedaj sem tudi razumel, zakaj je dežurni ob mojem prihodu poklical prav njega. Pripovedovali so o komandantu Vincentu, da je strašen v svoji jezi in da ne pozna ničesar ra-

ral sem misliti na te čudne črne ljudi, ki sem jih danes prvič v življenju srečal. Vsak od njih se mi je zdel skrivnostni za sebe. Ga gledaš in sodiš po njegovi črni koži, ki je tvoje oko ni vajeno, pa te tvoja kriva sodba privede v zadrego, ko se pred tabo odprejo mogočni registri njegove prainteligence. S takimi mislimi sem zaspal. Prebudil sem se šele, ko so bili domala že vsi pokonci. Zunaj je bil že svetel dan. Ko sem se oblekel je prišel k meni Kladnik. Povedal mi je o čem je ponoči razmišljal.

»Kdo izmed nas bi moral na vsak način priti v Bordeaux.« je menil. »Tam bi prav gotovo našel nekoga, ki bi nam pomagal priti v Jugoslavijo.« Soglašal sem z njegovim načrtom, — toda kdo naj gre v Bordeaux. »Zakaj ne bi šel ti, ko razumeš nekaj jezika in bi se tako morda še najlaže prerinil do tja.« je menil Nace.

»Nikoli ne bi imel pomislekov, — toda kako priti od tod...?« sem mu dejal. »To skrb prepusti meni.« je odločno dejal Kladnik. Segla sva si v roke in dogovor je bil sklenjen.

Moral sem na »potrebo«. Vprašal sem Kladnika, kje imajo kak tako prostor. Napolil me je tja ven za graščino. »Kar pojdi za smradom, ne bo ti težko najti,« je z izrazom sarkazma dejal. Res sem šel tja za graščino v park in Bože mili!... Slike, ki sem jo imel pred seboj svoj živ dan ne bom pozabil. Kot, da sem naletel na »Thunderbalks« iz ameriške secesijske vojne. Črni in beli so družno, ko kure čepeli na dogli ranti, s hlačami na petah, kadili in se pogovarjali. Pisana vrsta črnih in belih zadnjic pa je mirno opravljala svoje življenjsko važno poslanstvo. Kaj se hoče. Narava je nepristranska. Tu je prav nazorno pokazala, kako prekleto smo si vsi enaki.

Po zajtrku je bil zbor za Jugoslovane. Prišel je komandant Vincent. Izbral je desetorico najmočnejših. Med njimi tudi mene. Kladnik je ostal doma. Odvedel nas je zgoraj pred graščino. Tam je čakal velik kamion in poleg dva oborožena moža. Moralih smo zlezti na kamion. Z nami sta šla tudi stražarja.

(Nadaljevanje sledi)

Spomini iz II. svetovne vojne

hovo ujetništvo. In če se to res zgodi, dvomim, da jo boste spet tako poceni odnesli, kot to pot.«

Te črnice so bili namreč Nemci zajeli v Afriki v vojni z Angleži. Prepeljali so jih v Evropo in jih v Franciji stpali v taborišče gori nekje v Mont de Marsanu. Zdaj pa so jih Francozi osvobodili.

Ko se je Vincent nakričal, nas je, kakor smo bili, pustil stati sredi mračnega hodnika in odklestil v svojo pisarno. Ko je zaloputnil vrata za sabo in je na hodniku zamrl odmev njegovega rjovenja je v zgradbi nastala grobna tišina.

V to tišino je prvi spregovoril Marokanec: »Prekleta vojna...!« to je bilo vse, kar je rekel.

Šele takrat smo se spogledali in Marokanec, ki se je črnecema že poznal, me je predstavil. Črnca sta mi podala roko — toda brez navdušenja, kot sem ga bil vajen pri drugih, kadar sem bil predstavljen, kot Jugoslovan.

Že poprej, ko je Vincent kričal in robantil sem bil opazil pri nji nekakšno apatično neprizadetost. Pozneje sem to opazil tudi pri drugih črnih s katerimi sem prišel v stik. Ti fantje so z velikim potrpljenjem prenašali tegebe vojne. Veliko bolj, kot mnogi izmed nas belcev. Niso se branili iti v vojno — toda nikdar pa pri njih nisem opazil tistega entuziasma, kot pri naših ljudeh, kadar je bilo govora o bojih in zmagah nad sovražnikom.

Sam politično nerazgledan si takrat nisem znal tolmačiti njihovega zadržanja. Šele pozneje sem jih razumel. Ti fantje so prišli semkaj iz zapadnega dela afriške celine: iz Gvineje, Gane. Torej iz tistega dela, ki je bil takrat še kolonija. Kot vojakji so pripadali silam združenega kraljestva. Vedeli so, da če v tej vojni pade tudi poslednji Nemec in če tudi v njihovih črnih glah prav tu na tej tuji zemlji zamre njihov otožni: »When I lay dis body down, ... bo njihova daljna domovina kljub vsemu ostala pod kolonialnim jarmom. Zato so njihove pesmi zvenele boleče, otožno, kakršnih Vincent, kot oficir kolonialne države ni maral poslušati.

Zdaj se je prikazal na vratih svoje pisarne. Z gibom glave je velel dežurnemu podoficirju, meni ter Marokancu naj vstopimo. Sedel je za mizo in od mene zahteval dokumente. Izročil sem mu dovolilnico, ki sem jo bil prejel na Magistratu. Ko jo je pregledal je ukazal civilistu, ki je sedel na nasprotni strani mize naj tipka. Ta je na kartoteko vloženo v stroj tipkal podatke, ki mu jih je z dovolilnice bral Vincent. Ko sta končala, mi je Vincent dovolilnico vrnil, dežurnemu pa ukazal, naj me odvede k Jugoslovanom.

Nisem razumel in sumljivo mi je bilo, zakaj mi rojakov prej nihče ni omenil, če so res bili tu. Ničera nisem spraševal. S stiskom roke za komolec, sem se tiho poslovil od Marokanca in stopil za dežurnim odhajajočim skoz vrata. Šla sva preko hodnika, potem pa po stopnicah nizdol.

Spodaj sva se znašla v dolgem temnem hodniku, ki sta ga razsvetljevali samo dve slabotni

dežurni podoficir, ki je bil tudi črnec in je bil, kakor sem sklepal odgovoren za ta »zadnji« del zgradbe. Po vojaško je pozdravil in raportiral. Ko je salutiral, me je skoro posilil smeh. Kajti vse tisto potresanje z roko ob kapi se mi je zdelo bolj burka, kot pa strumen vojaški pozdrav. Ko me je dežurni oficir izročil njemu, so se mu od nekega skritega zadovoljstva razklenile čeljusti, da so se pokazali dve vrsti snežno-belih zob in pa živordež jezik.

»Jugoslav?« ... je vprašal.

»Da, Jugoslovan!« ... sem pritrtil.

Črni oficir, ki me je bil privedel se je sedaj obrnil in odšel po hodniku, nato pa po stopnicah na vrh, od koder sva bila prišla. Podoficir pa se je obrnil k skupini, ki se je bila zbrala ob posteljah v naši bližini in nekoga poklical. Najprej je stopil neki mladi mož in po vojaško obstal pred nama. Bil je brez pokrivala. Obraz, ki je moral biti nekoč lep je kazal boleč izraz, oči pa so mu bile globoko udrtje. Ko me je zagledal, je od presenečenja osupnil. Tudi jaz sem ga spoznal. Bil je Nace. Menda se je pisal Kladnik. Doma je bil prav tako kot jaz, nekje iz Štajerske. Spoznala sva se bila v nemški vojski. To je bil sijajen, dober in družaben fant. Vsi smo ga imeli radi, celo Nemci, četudi so drugače mrzeli vse, kar ni bilo nemško. Z njim in še z nekimi Prelekom smo bili zmenjeni, ko smo bili še v nemški vojski, da skupaj pobegnemo. Toda, ko je prišel tisti trenutek, sta si premislila in tudi mene nagovarjala, da preložimo in počakamo na ugodnejši čas. Tako sem tokrat odšel sam, ker nisem maral več čakati. Pozneje pa je tudi Nace sam pobegnil, ker tisti Prelek še vedno ni imel dovolj hrabrosti za pobeg.

Zdaj pa sva se z Nacetom spet srečala in to tu v tem smrdljivem hodniku. Ko ga je prvo presenečenje minilo, se mi je namemnil. Razprostrl je roke in objela sva se. Bil je precej manjši od mene. Prej vedno debel in okrogel, sedaj pa prepadel in shujšal do kosti, da se mi je kar izgubil na prsih. Srce me je zabolelo, ko sem z rokami otipal njegove navzven štrleče lopatice. Ne vem od kod se je tisti hip vzela Vincent. Prekleta jeza me je popadla, ko sem preko Nacetove rame zagledal ciničen izraz njegovega obraza.

»Ni dosti bolje od Dachaua, tule pri van...« sem mu precej ostro rekel. Ni se zmenil za mojo pripombo. Menda je celo užival na izbruhu moje onemogle jeze. Skomignil je z rameni, se obrnil in brez besede spet izginil, kot je bil prišel. Tudi dežurni podoficir se je nekam izgubil. Tedaj so naju z Nacetom obstopili še drugi iz hodnika. Bilo je kakih petnajst fantov, samih Štajercev, ki so bili pobegnili iz nemške vojske. Pripovedovali so, kako so prišli semkaj v ta brolg. Nekdo je imel v žepu vojaško legitimacijo F. F. I., drugi enako legitimacijo F. T. P., tretji zopet kakšno drugo »Carte identitet«, kot so vse to imenovali Francozi. Vsakdo je prišel semkaj v ta hodnik po drugačni poti, — toda od tod pa naj bi baje vodila samo ena pot in to na fronto proti Nemčiji.

zen puške. Še bi bili govorili, toda dan se je nagnil h kraju in čas je bilo misliti kje bom spal. Ko sem jih na to spomnil, so mi fantje takoj priskrbeli posteljo in odejo. Nato je prišla večerja. Nekdo mi je dal nekakšno ameriško vojaško porcijo. Hrano iz kotla je delil nekdo od naših. Tisti je moral zelo paziti, da smo dobili vsi enako, kajti črnec, ki je stal poleg je polagal mnogo resnosti v pravično delitev hrane. Ta natančnost je izvirala iz časa, ko so ga prestradali v nemških taboriščih. Jaz sem se mu bil zelo zameril, ko sem v šali dejal, naj precepi fiziološko dvojce, da bova s tovarišem dobila enaka deleža. V tovariševi porciji je namreč bil fiziček, v moji pa nobenega.

Po večerji smo se še nekaj časa motovili sem in tja, se spoznavali in se pogovarjali, dokler nismo drug za drugim zlezli vsak na svoj pograd. Kladnik je šel z menoj. Ko sem legel, je sedel k meni na rob postelje. Pozno v noč sva se pogovarjala. Kovala sva načrte, kako priti od tod. Kako priti v Jugoslavijo. Potem je tudi Nace odšel spat.

Menda sem bil ravno zadremal, ko me je vzdramilo brenkanje na kitaro. Tudi sam sem po sodbu drugih kar dobro igral na kitaro. Toda to, kar ti takle črnec spravi skupaj na tem instrumentu, kaj takega si navaden zemljan še predstavljati ne more. Nisem vzdržal v postelji. Zlezal sem na tla, potegnil nase hlače, se obul in potihlo odšel po hodniku mimo postelj ter po stopnicah na vrh, kamor me je, kot začaranega vabil glas kitare. Ker se je glasba tako prešerno oglasila sem sklepal, da Vincenta ni v graščini. Kitari se je pridružila še pesem. Prispel sem na vrh. Fantje so sedeli na terasi. Bili so štiri in imeli so dve kitari. Prišel sem bil tako potihlo, da me niso opazili. Tako sem, kot nepovabljen gost prisostvoval njihovim, nekakšnemu obrednemu koralu, podobnemu koncertu.

When I lay dis body down ... ko položim moje telo ... »tako je pela pesem. Neko sladko bolečino sem čutil v prsih ob otožno ponavljajočih se refrenih. »And my and your soul will meet in the day, When I day dis body down...«

Pesmi je bilo kraj. Tedaj me je nekdo od njih zagledal, ko sem stal na vrhni stopnici.

»Come on!... pridi!« me je povabil. Menil je, da mi je gotovo pri srcu glasba, da sem prišel sem gor.

Ker sem bil z angleščino še bolj skregan, kot s francoščino, sem samo kimal in ponavljal: »Gitara! Muzik! Prima!«

Kajpak so me razumeli. Saj ne pravijo zaman, da glasba govori vse jezike sveta. Ponudili so mi kitaro naj bi še jaz zaigral.

Menda sem topot prvič v življenju odklonil ta moj najljubši instrument. Pa kaj sem hotel drugega. Spričo njihovega virtuosnega obvladanja instrumenta pač nisem smel razkazovati svojega skromnega, malodane be-raškega znanja.

Še so igrali in peli jaz pa sem jih poslušal. Potem sem prav tako tiho kot sem bil prišel, spet odšel...

Dolgo nisem mogel zaspiti. Mo-

Plačevanje toplih obrokov

Upravni odbor podjetja je na svoji 32. seji med drugim razpravljal tudi o predlogu glede ureditve nadaljnega plačevanja toplih obrokov in s tem v zvezi sklenil, da celotno zadevo izroči sindikalni podružnici, ki naj o tem vprašanju izvede v kolektivu obširno razpravo in na podlagi te pripravi svoj predlog za upravni odbor. Da bi lahko bile razprave čim bolj konstruktivne, daje sindikalna podružnica kolektivu v razpravo naslednji predlog za povečanje cen toplemu obroku.

Po knjigovodskih podatkih je cena toplemu obroku znašala za januar 113,57 din, februar 111,03 din in za marec 116,48 din. Povprečna cena toplemu obroku za prvo tromesečje je bila torej 113,70 din. Po svoječasnem sklepu upravnega odbora podjetja je bilo določeno, da plačajo koristniki toplih obrokov iz svojih osebnih dohodkov po din 40 za obrok, razlika od polne lastne cene toplega obroka, ki je znašala v preteklem letu le 52 din pa se je krila v breme individualiziranih osebnih dohodkov z vsemi prispevki. Z ozirom na povečanje stroškov živil (podražitev mesa in ostalih prehranbenih artiklov), pa se je cena v letošnjem prvem kvartalu dvignila in je dosegla v aprilu višino 120 dinarjev.

Za prvo tromesečje letos je podjetje iz naslova neindividualiziranih osebnih dohodkov krilo neto 10,033.000 din oziroma z vsemi prispevki (socialni, proračunski, dodatni) skupaj bruto 17,280.000 din. Takšno povečanje neindividualiziranih osebnih dohodkov bi za leto 1964 angažiralo blizu 70 milijonov din.

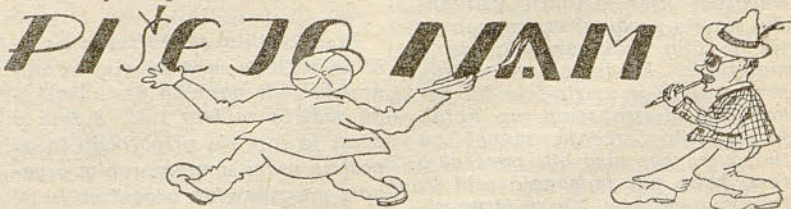
Zaradi tega je predlagano, da bi se prispevek za topli obrok s prvim majem povečal od 40 na

60 din po prvi varianti, od 40 na 70 din po drugi varianti in po tretji varianti, da bi se plačevala ekonomska cena 120 din s tem, da se prispevek poveča od 40 na 60 din, ki ga doslej plača delavec sam, razlika 60 din bi se pa delila po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov vsakemu zaposlenemu ne glede na to, ali koristi topli obrok ali ne. Dobro pa bo potrebno premisliti tudi o predlogu eventualnega povečanja cene obroku dietne hrane, ker je ta od normalnega obroka dražja za približno 30 din. Po gornjem bi vsakdo iz naslova osebnega dohodka prejel dodatno še 60 din, kar bi služilo kot prispevek, da bo lahko plačal polno ekonomsko ceno.

Masa neindividualiziranih osebnih dohodkov bi se z gornjim ukrepom bistveno znižala in bi znašala za normalno koledarsko leto le 5 do 7 milijonov neindividualiziranih osebnih dohodkov (nezgodno zavarovanje, razlika dnevnice, nočnine, eventualne nagrade, darila zakuske in ostala izplačila, ki bremenijo neindividualizirane osebnih dohodke. V primeru, da bomo osvojili prvo varianto, po kateri bi se prispevek povečal od 40 na 60 din, bodo neindividualizirani dohodki kljub temu znašali še 4,460.000 bruto mesečno. Če osvojimo drugo varianto, kjer bi se prispevek povečal od 40 na 70 din, bodo znašali neindividualizirani osebni dohodki mesečno 3,651.000 dinarjev bruto.

Kaže, da bi bilo najpametneje sprejeti zadnji varianto. Treba pa bi bilo premisliti tudi, ali bi ne bilo pametno kuhati več vrst obrokov, da bi člani kolektiva lahko pri hrani izbirali. Tisti pa, ki jim je sedanjí obrok preobilan, naj predlagajo kategorizacijo toplega obroka.

Lojze Vrečko

SKRB ZA ČLANE KOLEKTIVA

Že nekajkrat sem bil zaradi boleznj za 1. maj odsoten iz kolektiva. Ob takih prilikah so me obiskali tovariši, ki so mi prinesli pozdrave, darila in najboljše želje za skorajšnje okrevanje. Na te obiske in na vso to pozornost kolektiva sem se tako navadil, da se mi je zdela popolnoma razumljivo in normalno. Ko pa slišim nekatere tovariše, ki so tukaj z menoj, kako se užaljeni pritožujejo, da se jih niti za Novo leto, niti za 1. maj nihče ni spomnil, se šele zavem, kako velika in plemenita je skrb za človeka v mojem kolektivu in da na žalost ni povsod tako.

Zato želim sporočiti svojemu kolektivu najiskrenejšo zahvalo za

prvomajski obisk ter za vso ostalo skrb in razumevanje.

Karlo Dobovišek

JANČIČ Karl se iskreno zahvaljuje sindikalni podružnici kakor tudi kolektivu za izkazano pomoč ob 1. maju.

STRAŠEK Vinko iz Šamotne se iskreno zahvaljuje za denarno pomoč ob 1. maju in to IO sindikalne podružnice, ekonomski enoti in posebej osebnemu obisku tovarišev v času njegove dolgotrajne bolezni.

Iz JLA pišejo in pozdravljajo vse člane kolektiva, želeč mnogo uspehov in se zahvaljujejo za prvomajske čestitke: LONČAR Franc, VREČKO Franc, ŠORN Ivan, ČAKŠ Jože in PLANK Vili.

Prizor iz tekme v rokometu

Športna tekmovanja ob praznovanju krajevnega praznika Štor

V počastitev 8. maja, krajevnega praznika Štor sta krajevna organizacija ZB NOV in SZDL v Štorah organizirali razna športna tekmovanja. Tekmovali so v streljanju z zračno puško, šahu, kegljanju, rokometu in nogometu. Vsa tekmovanja so bila na športnih objektih štorskega Železarja in so bila turnirskega značaja. Poleg domačinov so se tekmovanja udeležile ekipe iz Celja, Sentjurja in Rogaške Slatine. Po tridnevnem tekmovanju so bili doseženi naslednji rezultati:

Kegljanje: 1. Železarna Štore I 760; 2. Vodna skupnost (Celje) 717; 3. Železarna Štore II 716; Sentjur 706; Rogaška Slatina 661 in Celjski tisk 618.

Šah: Železarna Štore 25,5 točk; Ingrad (Celje) 24,5; Elektro (Celje) 17 in ŠIKC — Štore 5.

Streljanje: SD Tempo (Celje) 636; Železarna Štore I 635; Železarna Štore II 551; Osemletka Štore I 540; ŠIKC 492; Osemletka II 485 in Železarna Štore 446.

Rokomet: Železarna Štore — Klima (Celje) 18:17; Železarna Štore — Partizan (Celje) 17:15.

Nogomet (pionirji); polfinale: Štore I — Olimp 3:0; Štore II — Sentjur 0:4.

Finale: Olimp — Štore II 4:0; Štore I — Sentjur 2:1.

Končni plasman: Štore I, Sentjur, Olimp, Štore II.

Srečanje med nog. reprezentancama TEP (Celje) in Železarno Štore pa se je končalo z rezultatom 8:2 v korist Železarjev.

M. K.

Mladi nogometaši pionirskega moštva

Šahisti - okrajni sindikalni prvaki

Od 8. do 10. maja je bilo na Dobrni okrajno sindikalno šahovsko prvenstvo za leto 1964. Poleg moštva Cinkarne, Emajlirane, Ingrada, Elektra in Rudnika Velenje je sodelovalo tudi naše moštvo.

Kapetani so z žrebom razvrstili moštvo v dve predtekmovalni skupini. Za naše moštvo je bil žreb najbolj neugoden: razvrščeni so bili v isto skupino z najmočnejšim pretendentom za prvo mesto, z moštvom Cinkarne. Poleg tega je v naši skupini samo naše moštvo igralo obe srečanja v predtekmovalnem istega dne.

V izredno živčni borbi je naše moštvo v postavi: Janežič, ing. Nečemar, Arzenšek B., Gajšek, Arzenšek St. in ing. Cernak opravilo svoj sloves in že drugič zapo-

vrstjo osvojilo naslov okrajnega prvaka (občinski prvaki smo že tretjič zapovrstjo).

V predtekmovalju smo igrali z moštvom Cinkarne 4:2 v našo korist, z Rudnikom Velenje pa 3:3, kar je zadoščalo za prvo mesto v naši skupini.

V finalu smo se srečali z moštvom Emajlirane in igrali 3:3. Ker pa je naše moštvo imelo boljši uspeh na prvih deskah, je zmaga pripadla našemu moštvu. Na tretje mesto se je uvrstilo moštvo Cinkarne, na četrto Ingrad itd.

V našem moštvu so se izredno odrezali prvi trije člani, ki so od 9 možnih točk osvojili kar 7 in pol točke. Proti Cinkarni so prvi trije dosegli zmago celo z rezultatom 3:0, kar lahko uvrstimo med edinstvene podvige našega moštva.

POZDRAV IZ BERLINA

V dneh 16. in 17. maja t. l. je bil v Berlinu telovadni dvoboj reprezentanc Jugoslavije in Nemške demokratične republike. V reprezentanci Jugoslavije so nastopali: Miro Cerar, Tine Šrot, Brodnik, Vidovič, Čaklec in Petrovič. Kot vidimo, se je tega dvoboja udeležil tudi član Partizana iz Štor, tov. Tine Šrot, ki nam je poslal pozdrave s podpisi članov reprezentance iz Berlina.

Rezultat dvoboja je bil 562,65 proti 554,70 v korist Nemške demokratične republike. Upoštevati moramo, da se je pri obvezni vaji na drogu pri doskoku poškodoval Cerar. Pri doskoku z droga je med blazinami udaril s peto po parketu, in je zaradi tega moral odstopiti od nadaljnega tekmovanja. Če bi Cerar nastopal do konca, bi bila razlika točk minimalna, obenem pa bi se potegoval za prvo mesto med posamezniki.

Razvrstitev posameznikov:

	Točke
1. Fülle NDR	114,95
2. Döling NDR	112,30
3. Milbrandt NDR	111,55
4. Weber NDR	111,35
5. Brehme NDR	110,45
6. Brodnik, Jugosl.	110,40
7. Šrot, Jugosl.	110,25
8. Vidovič, Jugosl.	109,90
9. Čaklec, Jugosl.	109,65
10. Petrovič, Jugosl.	109,50

Predvsem nas Štorovčane zani- ma uvrstitev Tineta Šrota. Kot vidimo, se je Tine uvrstil na 7. mesto s 110,25 točkami in je zaostal za prvim plasiranim za 4,70 točk. Kako je telovadil? Na posameznih

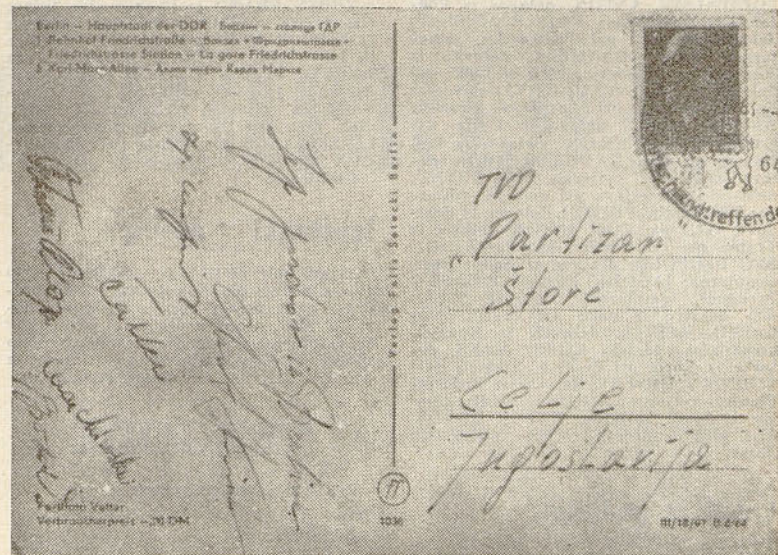
orodjih je bil nekoliko nezanesljiv, kar ga je stalo desetinke točk. Ko je izvajal vajo na krogih, je pri seskoku slabo doskočil, kar mu je vzelo najmanj pol točke. Seveda, če bi ne bilo teh spodsrljajev bi bila njegova uvrstitev boljša.

Ce bo odšla na olimpiado v Tokio naša jugoslovanska telovadna vrsta, želimo da bi se te olimpiade udeležil tudi Tine. V času odhoda v Tokio (če bo določen v reprezentanco) pa naj vložil ves trud za odpravo pomanjkljivosti pri svojih vajah.

Na tem dvoboju je prišla do izraza homogenost nemških telo-

vadcev, ki je razvidna iz razvrstitve posameznikov, s tem pa jih seveda postavljajo med kandidate za bronasto medaljo v Tokiu. Selektorji telovadcev NDR vlagajo ves trud za izpopolnitev svojih tekmovalcev. Pri tem se poslužujejo vseh mogočih študij in filmskih posnetkov drugih telovadcev. Tudi na tem dvoboju so škrtali fotoaparati in brnele filmske kamere.

Ce bo tov. Šrot odšel na olimpiado, ga bomo naprosili, da nam bo v našem glasilu »Storski Železar« napisal reportažo o olimpiadi in o vtisih z Janponske.

Tine Šrot je iz Berlina poslal pozdrave našemu društvu

RAZVEDRILLO DELOVNIH LJUDI V BODOČE

Komisija za rekreacijo pri sindikalni podružnici je izdelala in predložila Izvršnemu odboru podružnice svoj akcijski program, ki obsega tri točke: izletništvo, letni oddih ter razvedrilni šport in športna tekmovanja.

IZLETI NA SVETINO

V prvi točki programa ugotavlja komisija, da je bilo izletništvo v preteklem obdobju ena izmed najbolj priljubljenih panog rekreacijske dejavnosti med člani kolektiva. Kljub skromnim finančnim sredstvom, ki so bila na razpolago, je večina organiziranih izletov lepo uspela. Izletniki, ki so morali nositi del stroškov za posamezni izlet, pa so večkrat negodovali, češ da bi stroške enega izleta lahko nosil organizator. Za rešitev tega vprašanja predlaga komisija za rekreacijo, da bi se izletništvo v bodoče preusmerilo na tedenske in mesečne izlete v bližnjo okolico. Ob takšni organizaciji izletništva bi se lahko za ista ali celo manjša sredstva udeležilo izletov znatno večje število zaposlenih. Tako bi npr. stroški prevoza za enkratni izlet s petimi avtobusi (okrog 210 potnikov) na Svetino znesli 35.000 din. Se ugodnejše pa bi bilo, če bi bili organizirani izleti na Svetino vsakih štirinajst dni z dvema avtobusoma.

Seveda pa prevozi niso edino, na kar je treba pri izletništvu misliti. Za prijetno počutje izletnikov in njihovo razvedrilo bo nujno pripraviti na izletniških točkah razne rekvizite. Tako bo treba tudi dom na Svetini oskrbeti z različnimi žogami, zračnimi puškami, urediti prostor za balinanje, pripraviti mizo za namizni tenis, zagotoviti zadostno število ležalnikov, prostor za hladno prho, pro-

vizorično igrišče za odbojko ipd. Po mnenju komisije pa nikakor ne bi bilo slabo, če bi imeli izletniki na razpolago zabavno glasbo in priliko zaplesati.

Komisija za rekreacijo pa je v svojem programu pomislila tudi na izlete in oddihe v zimskem času. Pri domu na Svetini in Vrunčevem domu so namreč krasni tereni za prosto smučanje in tekmovanja, razen tega pa ima Svetina vse pogoje, da omogoči dopustnikom tudi v zimskem času primerno počutje in razvedrilo.

LETNI ODDIH NA RABU

Večina članov kolektiva, ki je v preteklem letu koristila letni oddih v počitniških domovih in še posebno v domu na Rabu, je bila z oskrbo zadovoljna. Kljub temu pa so se pojavile težave, da si sodeben človek razen solidne oskrbe na dopustu želi še primernega razvedrila v prostem času. Zaradi tega nekateri športni rekviziti kot čolni, prostor za balinanje, puške za podvodni ribolov na Rabu nikakor ne bi bili odveč. Za razbremenitev staršev, ki pridejo na dopust z malimi otroci, pa bi bilo zelo pomembno varstvo otrok, ki bi ga z nekoliko dobre volje tudi lahko organizirali.

PROŽNEJŠI TEKMOVALNI SISTEM

Da bi povečala zanimanje za športno rekreacijo v kolektivu je komisija v tretji točki svojega programa predvidela spremembe v načinu tekmovanja med ekipami posameznih enot. Vsako tekmovanje v posamezni športni panogi naj bi se odvijalo po turnirskem sistemu. Medobratni turnirji bi bili spomlad, jeseni in pozimi v panogah, ki se lahko odvijajo v zaprtih prostorih. Prvake bi iskali le po posameznih panogah in bi opustili tekmovanje za vse ekipni plasman. V takšno obliko tekmovanja se bo namreč lažje vključile vse delovne enote v kolektivu v panogah, za katere imajo pogoje. Ker bo pri tem sistemu odpadlo tudi združevanje enot, bo ta oblika nedvomno pozitivno vplivala na tekmovalni interes in množičnost.

Uspešno pa bo lahko predlagano obliko organiziral le sposoben kader oziroma odbor, ki bo moral istočasno skrbeti in voditi vsa večja tekmovanja z drugimi kolektivi. V preteklem obdobju je namreč komisija za rekreacijo opazila, da so dosegale zadovoljive uspehe le tiste enote, ki so naletele na razumevanje vodilnega kadra in ki so jih vodili sposobni funkcionarji.

Lojze Vrečko

Slika je iz lanskega leta. Kolektiv mehanične na izletu.

Pišite v
Železarnica!

V mesecu aprilu 1964

Novosprejeti člani kolektiva:

KRESNIK MARIJA, delavka iz Kovpole, komunalni oddelek; SUMEJ HEDVIKA, delavka iz Štor, komunalni oddelek; KOZOLE ALOJZ in KOZOLE CECILIJA, oba iz Štor, Počitniški dom na Svetini; LESKOVAR LEOPOLD, strojni ključavničar iz Šibenika pri Sentjurju, mehanična delavnica; RITOVSEK MIHAEL, delavec iz Olredka, ekpedit; KLADNIK FRANC, delavec iz Vinskega vrha, šamotarna; POLENSEK ANTON, delavec iz Hrastja — Loke pri Zusmu, šamotarna; BURIC FRANJO, delavec iz Kamenika pri Smarju, energetski obrat; KOKOL ANTON, delavec iz Loke pri Zusmu, ekpedit; POCIVALSEK ANTON, delavec iz Podčetrtka, šamotarna; FAJS STANISLAV, delavec iz Slak pri Podčetrtku, šamotarna; VEBER DANIJELA, delavka iz Sentjakoba pri Sentjurju, komunalni oddelek; GROBIN VENCESLAV, delavec iz Sp. Gabernika pri Podplatu, promet; HRUČIC ADOLF, delavec iz Celja, valjarna; MOTOH FRANC, delavec iz Virštanja, valjarna; TAJNIKAR SIMON, delavec iz Olimja, valjarna; PIRS FRANC, delavec iz Brecljeva pri Smarju, voljarna; TRDINSEK VIKTOR, delavec iz Bratkove, valjarna; KOSI ANTON, delavec iz Tratne pri Grobelnem, šamotarna; GOBEC LEOPOLD, delavec iz Sodne vasi, šamotarna; JAGODIC FRANC, delavec iz Predence, šamotarna; DROBNE STANKO, delavec iz Loke pri Zusmu; VO-LAŠKO MARIJA, delavka iz Kompol, komunalni oddelek; KOREZ MAKŠ, delavec iz Kočic pri Zetalah, promet; TOVORNIK LADISLAV, delavec iz Brde pri Planini, valjarna; HOHNEC FILIP, delavec iz Zetal, valjarna; KAPOR ĐORĐE, dipl. elektr. inženir iz Celja, energetski obrat.

odšel po lastni želji; LESNIK ELIZABETA, upravna Počitniškega doma na Svetini, odšla po lastni želji; KLADNIK KONRAD, delavec v livarni sive litine, odšel sporazumno s podjetjem.

Poročili so se:

VREČER CVETO z komercialnega sektorja; ZLOF DRAGO iz mehanične delavnice; LEBAN JOZE iz livarne sive litine. Cestitamo!

Naraščaj v družini sodobili:

VRBEK FRANC iz livarne sive litine; HRASTNIK ANTON iz modelne mizarne; LONČARIĆ JOZE iz mehanične delavnice in LONČARIĆ FANIKA iz kadrovskega sektorja; UZMAH ALOJZ iz elektroplavža; PAJK IVAN iz valjarne; SESKO EDVARD iz valjarne; ZAKONJSEK NIKO, dipl. met. inž. iz energetskega obrata; LESEK JANEZ iz priprave dela in BRACUN ALOJZ iz elektroplavža. Cestitamo!

Izostanki v aprilu:

Zaradi bolezni je bilo izgubljenih 5.000 delovnih dni, zaradi rednega letnega dopusta 3.129, zaradi izredno plačanega dopusta 142, zaradi neplačanih izostankov 51, zaradi neopravičenih izostankov 59 in zaradi ostalih izostankov 410 delovnih dni, torej skupno 6,77 delovnih dni.

NEZGODE

Pri delu so se poškodovali:

Jeklarna:

JAZBEC Stanko se je poškodoval, ko je klešče za pobiranje ingotov odmaknil, katere so bile naslonjene ob prekucnik. Ko jih je odmaknil so mu klešče zaradi neprevidnosti padle po palcu desne noge. Imenovani je imel obute lesene cokle, ki nimajo zaščitne kapice.

ZUPANC Florjan je v času remonta SM peči pripravil zidarjem malto. Pri kovačih si je napeljal vodo, ki je ob ognjišču, pri tem pa je gledal v ogenj iz katerega mu je priletel žareč drobec koksa v desno oko. Zaradi neprevidnosti je moral iskati pomoč pri zdravniku.

Valjarna:

ZUPANC Janez. Pri obračanju voza naloženega z valjanimi izdelki ga je zaradi neprevidnosti stisnila podloga za peti prst desne roke.

Livarna sive litine:

KORES Franc je s sodelavcem pripravil vložek za kupolko v vozček za tehtanje. Zaradi naglice pri delu sta pozabila zavarovati vozček z zanko. Ko sta potisnila vozček, se je ta nagnil in mu stisnil prstanec in mezinček leve roke.

Beljakov I. S.: Remont cehov, Moskva 1962, vez.
Kločev N. I.: Tehnologija proizvodstva otlivok iz visokoprognočnega čuguna, Moskva 1962, vez.
Dröge W.: Der Stahlwerker, Band 1: Eine kleine Wanderung, Leipzig 1955, vez.
Panfilov M. I.: Das Schnellschmelzen von Stahl, Leipzig, 1953, vez.
Afanasjev L. L.: Spravočnik avtomobilnega mehanika, Moskva 1959, vez.
Priročni leksikon, Ljubljana 1959, vez.
Pavlov B. A.: Neorganičeskaja himija, Moskva 1947, vez.
Trahterov G. L.: Otlivka izdelij iz aluminijevih splavov v kokilj, Moskva 1945, broš.
Šipetič K.: Prstenovi klipa (Karike), Beograd 1948, broš.
Bronštajn S. S.: Algebra i nastava algebre u nižim razredima srednje škole, Bgd. 1948, broš.

RAMSAK Karl. Pri prelivanju tekočega železa iz večje ponove v ročno, mu je brizgnilo železo za zaščitna očala in mu opeklo veko desnega očesa.

TOVORNIK Ivan, Z Demagom je predstavil prekucnik. Ko je hotel izklopiti premik mosta, je preklopil v drugo smer. Ker je obstajala nevarnost, da ga bo prekucnik stisnil ob steno (ob police) je odskočil in si ob ležečih utlikih poškodoval gleženj desne noge. Poškodba je bila težja in je moral iskati pomoč v bolnišnici. Ob tej priliki naj povemo še to: stikalo na Demagu je bilo že dalj časa v defektu — ni imelo ničelne lege. Nihče o tem ni obvestil obratovodstva elektrodelavnice za odpravo te napake. Ali je res potrebno, da se prej prijeti nezgoda pa da se potem odpravi napaka.

Energetski obrat: KOSIR Jože. Ko je pomagal pri montaži plinovoda na samotni, mu je veter zanesel drobec prahu v levo oko.

Ekspedit: TOLF Vinko. Pri dviganju ročice federala z železnim drogom je ročica padla na železo, se odbila in ga udarila v nadlaket leve roke.

Gradbeni oddelek: CENE Mihael je na tovornem avtomobilu embalaral litoželezne odtlike. Po končanem delu je skočil z avta, pri tem pa se je pihal z leno roko na žebnju zaradi česar je nastala zastrupitev. Vzrok nezgode — neurejeno delovno mesto.

Materialy tretjega uraljskoga soveščanja po spektroskopiji, Sverdlovsk 1962, vez.
Volkov V.: Elementi mašina, D. L. Sarajevo 1949, broš.
Kačer A. V.: Tonkoe točenje zakalennogo čuguna, Moskva 1963, broš.
Zlobinskij B. M. & N. S. Nemcov: Radioaktivnye izotopy v domennom proizvodstve, Moskva 1963, broš.
Skarbinski N.: Proektirovanje tehnoloških procesov v litejnom proizvodstvu, Moskva 1963, vez.
V. V. Danilevskij: Spravočnik molodogo tehnologa-mašinstrojitelja, Izd. 2. Moskva 1960, vez.
Danilevskij V. V.: Spravočnik tehnika-mašinstrojitelja, 1962, vez.
Kameničnj I. S.: Kratkija spravočnik tehnologa termista, Moskva 1963, vez.
Gejro N. B.: Proizvodstvo stali, Moskva 1963, broš.
Večer N. A.: Vysokoproduktivnaja rabota martenovskih pečej, Moskva 1963, vez.
Uspehi fiziki metallov 5. Perevod s angliškoga, Moskva, Metallurgizdat 1963, vez.
Kozlov D. A.: Remont i mežremontnoe obsluživanje metallorežničnih stankov, Minsk 1961, vez.
Goldštejn J. E.: Nizkolegirovanie stali v mašinstroenii, Moskva 1963, vez.
Kekič Z.: Kibernetika, Zgb. 1962, vez.
Braun M. P. i dr.: Legirovanie splavy, Kiev 1963, broš.
Nitsche K.: Werkstoffpruefung von Metallen, Band 1. Leipzig 1963, vez.

FILMI V ŠTORAH

4.—5. 1964 »S. O. S. PACIFIK« — angleški film
11.—12. 7. 1964 »NA DIVJI ZAHOD« — ameriški barvni film — komedija
18.—19. 7. 1964 »VOLARE« — italijanski glasbeni film
25.—26. 7. 1964 »ČAS BREZ USMILJENJA« — angleška drama

OB LIKOVNI RAZSTAVI V KULTURNEM DOMU

Ker se je v maju v avli kulturnega doma zaključila že tretja likovna razstava v letu 1964, sodim, da bi bilo pravdotakniti se nekaterih vprašanj iz tega področja. Ob priliki druge razstave abstraktnega slikarja Branka Vudlerja iz Celja sem slišal pripombo znanca: »Saj takšna razstava ni za Štore!« Hotel je reči, da je za Štorovčane primerna bolj preprosta, četudi manj kvalitetna razstava, ali kaj podobnega. Upravičeno se lahko vprašamo, ali ni sleherni delovni človek vreden in potreben dojemanja globljih duhovnih vrlin, ali ni cilj socializma in komunizma: dvigniti poleg materialne osnove tudi kulturni nivo vseh ljudi na čim višjo raven? Seveda ne bomo tak cilj nikdar dosegli, če bomo delovnega človeka stregli s kičem, banalnostjo, bodisi v glasbi, filmu ali slikarstvu. Naše geslo bi naj bilo: ljudem nuditi čim več nepotvorjene umetnosti ne glede na vse mogoče »izme« (surealizem, realizem, kubizem itd.), zaživijo naj čim bolj polno duhovno življenje, iz katerega bo slehernik črpal zadovoljstvo, ponos in ustvarjalnost.

Zadnja in tretja likovna razstava v kulturnem domu nam je predstavila tri imena: Kovača Aleksandra, opernega pevca iz Maribora, Pevcina Vinkota, učitelja tehniškega pouka iz Kompol in Mijskega Adolfa, knjigovodjo iz Štor. Njihove slike v olju, na steklu in kovinske plastike niso imele namen zunanje opisovati predmete in ljudi, ampak v največji meri podati notranje dogajanje umetnika ob pogledu na določen predmet slikanja. Jasno je, da je takšno duševno stanje nemogoče izraziti s suho fotografsko registracijo, ampak je zato nujno potrebno poudarjanje v barvi, karikiranje, deformacija itd. Na primer naš znani slikar mrtvašnic in bolniškega ambijenta Tisnikar Jože, naslika bolnika s prsteno barvo, kljuseta ob mrtvaškem vozu spreminja že v sam skelet, nebo je pri

njem navadno zaprto, temne barve, skratka, pripelje nas v duševno stanje, v katerem lahko vsaj delno dojamemo njegovo bolečino in protest proti tegobam dostokrat nepravilnega življenja. Vse tri pretekle likovne razstave v Štorah so se odvijale v okviru živahne dejavnosti in polnem razumevanju DPD Svoboda Štore, obenem pa so rezultat dela delovnih ljudi umetnikov, ki so vsi zapovrstjo obremenjeni z naporim delom v praktičnih poklicih. Mar ni to eden od otipljivih dokazov, da je umetnost delovnemu človeku najbližja, nujno potrebna, tako kot omenjenim, tudi vsem ostalim. Prav bo, če bomo po tej prvi brazdi pristopili k oranju ledine na širšem področju.

Adolf MIJAČ

Pevcin Vinko: »Deklica«

Poljanec R. F. & S. M. Matadova — Poljanec: Rusko-srbohrvatski rječnik, Zagreb 1962, vez.
Kasjanov S. T.: Mehanizacija i avtomatizacija v črnoj metalurgiji, Moskva 1963.
Boichenko M. C.: Continuous casting of Steel, London 1961, vez.
Vogel A. I.: Quantitative Inorganic Analysis, Bungay 1962, vez.
Gruber H.: Plavka metallov elektronnym lučom, Moskva 1963, broš.
Schreiter W.: Seltene Metalle, Band 3. Leipzig 1962, vez.
Chelyustkin A. B.: Problems in the Automation of the Metallurgical Industry, Oxford (itd.) 1962, vez.
Kingerly W. D.: Izmerenja pri visokej temperaturah, Moskva 1963, vez.
Silaev A. F.: Hromistye žaropročnije stali dlja energomašinstroenija, Moskva 1963, broš.
Richter H.: Rohrhydraulik, 4. Aufl. Berlin (itd.) 1962, vez.
Smialovski M.: Hydrogen in Steel, Oxford (itd.) 1962, vez.
Spravočnik mašinstrojitelja v šestih tomah, Moskva 1963, vez.
Termeška obrada čelika, Skripta sa specijalnog kursa, Zgb. 1963, broš.
Novye metody ispitaniy metallov, Moskva 1963, vez.
Vreček F. A.: Poštuvan, Kryštufek, P. & M. Ivanc: Električna oprema motornih vozil, Ljubljana 1963, broš.
XXXIV. congres international de chimie industrielle, Belgrade 1963.
Savjetovanje, Lučna i indikciona peč u elektrometalurgiji i livarstvu, Maribor 1963, broš.
Unutrašnji transport u preduzećima, Beograd 1962, broš.
Pavko D.: Materialni i energetski bilanci TH-peči Željezare Štore, Ljubljana 1963, broš.
Muster J.: Studija za investicijski program za izgradnjo nove šamotarne v Sloveniji, (Lj.) 1963, broš.
Pelhan C. S. Jurca, R. Kuhar: Izdržljivost kokila u 1962 godini, Ljubljana 1963 god., broš.
Sifer Z.: Osnove statistike, 1. del, Ljubljana 1957., broš., 2. del, Rapatz F.: Die Edelmetalle, Berlin 1925, vez.
Zbornik radova JUREMA, Mjerjenje, regulacija i avtomatizacija, 2. knjiga, Zgb. 1963, broš.
Fabrik der »Torpedo« Autogen-geräte, Stahl u. Metallspritzpistolen, (Navodilo za uporabo pištole), broš.
Bertoncelj I.: Organizacija izobraževanja v podjetju, Ljubljana 1959, broš.
Gusseisen, Handbuch für Gusserzeuger und Gussverbraucher, Leipzig 1963, vez.
Navodila za poslovanje strokovnih knjižnic, 1. del, Lj. 1962, broš.
Navodila za poslovanje strokovnih knjižnic, 2. del, Lj. 1962, broš.
Sumarska enciklopedija, Jugoslovanski leksikografski zavod, Zvezek 2, Tehnička enciklopedija, Zvezek 1, Jug. leks. zav.
Spravočnik Mašinstrojitelja v šestih tomah, Izd. Moskva 1965.
D. M. Korytnyj: Mehanizacija i avtomatizacija rabot na tokarnyh stankah, Moskva 1962, broš.
Kemijski priročnik 3. del, Izd. 1. Ljubljana 1961, vez.

ZAHVALA

Vsem, ki so ob smrti naše mame sočustvovali z nami, darovali cvetje in jo spremili na zadnji poti, iskrena hvala.

Družine Štor — Žohar — Renčelj

NOVOSTI V NAŠI STROKOVNI KNJIŽNICI

Petruhin S. S.: Osnovy proektirovanija režuščej časti metallorežničnih instrumentov, Moskva 1960, vez.
Giesserei Kalender 1963, Düsseldorf 1963, vez.
Mlakar F. & I. Kolar: Mali transformatorji in dušilke.
Günier A.: Neodnorodnye metalličeskie tvrdye rastvory, Moskva 1962.
Seznam tujih periodik, ki jih prejema jo knjižnice v Sloveniji, Ljubljana 1962, broš.
Metallurgija, metallovedenje, fiziko-himijske metode izsledovanja, Moskva 1963, broš.
Pavko D. & B. Sicherl: Ispitivanja OFAG potisne peči u valjaonici II. Željezare Zenica, Lj. 1961, broš.
Kraut B.: Džepni strojarski priručnik, 3. izd, Zgb. 1963, vez.
Konson A. S.: Ekonomika remonta mašin, Moskva 1960, vez.
Trubin K. G.: Metallurgija stali, martenovskij process, Moskva 1961, vez.